

Biuletyn Informacyjny

AKADEMII ROLNICZEJ

im. Hugona Kołłątaja

Numer 2(40) marzec–kwiecień 2005

ISSN 1425-2015

Działalność Państwowej Komisji Akredytacyjnej w kadencji 2002–2004
Oferta edukacyjna – rok akademicki 2005/06

Kraków 2005

Otwarcie wystawy *Vaudou* w malarstwie haitańskim

17.02.2005 r.

Prof. Piotr Zalewski i prof. Czesław Nowak przy obrazie Pierre Sylvain Augusta zwanego Payas, *Duch rolnictwa (Papa Zaka)*

Franz Zephirin,
Wkład Polaków w niepodległość Haiti

Fortune Gerard,
Dziewica z bliznami niosąca dziecko

Aleksander Kawalec – komisarz wystawy

*Odszedł, ale jest wciąż żywy.
Żywy wartościami, które nam przekazał...*

Rektor w imieniu całej Społeczności AR

SPIS TREŚCI

Wybory władz uczelni i wydziałów	4
Działalność Państwowej Komisji Akredytacyjnej w kadencji 2002–2004	6
Oferta Edukacyjna – rok akademicki 2005/06	11
Nominacje profesorskie	15
Konferencje, zjazdy, spotkania	19
Wspomnienia	22
Vaudou w malarstwie haitańskim	25
Z prac Senatu	26
Kronika	28

Redaguje

Prof. dr hab. Zbigniew Staliński
– Redaktor Naczelny

Monika Zębała

Fotografie

Krzysztof Kawalec
Gabriel Wojcieszek
Monika Zębała

Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów i zmian redakcyjnych w nadesłanych tekstach.

Adres redakcji

Biuro Promocji
Akademii Rolniczej w Krakowie
Al. Mickiewicza 21
31-120 Kraków
tel.: (+48 12) 662-43-86
fax: (+48 12) 633-62-45
e-mail: bprom@ar.krakow.pl

Biuletyn Informacyjny jest dostępny w wersji internetowej na stronach Akademii Rolniczej:
www.ar.krakow.pl

Wydawca

Akademia Rolnicza w Krakowie

Skład, łamanie, druk:

DRUKMAR
ul. Rzemieśnicza 10
32-080 Zabierzów

UCHWAŁA SENATU AKADEMII ROLNICZEJ IM. H. KOŁŁĄTAJA W KRAKOWIE

Senat Akademii Rolniczej im. H. Kołłątaja w Krakowie na nadzwyczajnym posiedzeniu 7 kwietnia 2005 roku, pragnie dać wyraz uczuciom smutku i bólu, które są udziałem wszystkich Pracowników i Studentów Uczelni, po odejściu od nas Ojca Świętego Jana Pawła II.

Pamiętamy wszyscy przesłanie Ojca Świętego podczas pierwszej wizyty Senatu oraz Pracowników i Studentów Uczelni w Watykanie w 1995 roku. Jesteśmy też wdzięczni za Błogosławieństwo udzielone Uczelni w czasie Jubileuszowej Pielgrzymki w 2003 roku.

Jan Paweł II zawsze odwoływał się do Człowieka, podkreślając godność osoby ludzkiej oraz szacunek do pracy, w tym także pracy w rolnictwie.

Swą troską o przyszłość, postęp i właściwy kierunek rozwoju ludzkości, Ojciec Święty obejmował służebną rolę nauki, nade wszystko w stosunku do samej prawdy.

Rozumiemy, że te właśnie zasady powinny nam towarzyszyć w codziennej pracy badawczej oraz kształceniu młodzieży akademickiej.

Jan Paweł II, Wielki Polak i Papież, pozostawił nam swoje nauczanie i wartości, dzięki którym jest wciąż obecny w naszych umysłach i sercach.

Wartości te zawsze będą wyzwalać w nas siły, które w okresach słabości pomagają się podnieść i odrodzić.

Będziemy pamiętać podniosłe słowa Papieża – „NIE LĘKAJCIE SIĘ”.

WYBORY WŁADZ UCZELNI I WYDZIAŁÓW

Senat Akademii Rolniczej w Krakowie na posiedzeniu w dniu 28 stycznia 2005 r. dokonał wyboru Uczelnianej Komisji Wyborczej oraz w dniu 25 lutego 2005 r. zatwierdził Regulamin wyborczy oraz terminarz wyborów rektora, prorektorów oraz dziekanów na kadencję 2005–2008.

Uczelniana Komisja Wyborcza na kadencję 2005–2008

Przewodniczący	– prof. dr hab. Florian Gambuś
Członkowie:	
Wydział Rolniczo-Ekonomiczny	– dr hab. Józef Mazurkiewicz – dr hab. Andrzej Radwan
Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt	– dr hab. Czesław Kłoczek, prof. AR – dr hab. Zygmunt Kowalski, prof. AR
Wydział Leśny	– dr hab. Jerzy Sosnowski – dr Jan Bodziarczyk
Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji	– dr hab. Janusz Miczyński, prof. AR – dr hab. Janusz Schilbach
Wydział Ogrodniczy	– prof. dr hab. Jan Ben – prof. dr hab. Zbigniew Burgiel
Wydział Agrotechnologii	– prof. dr hab. Janusz Kołowca – dr inż. Jan Borcz
Wydział Technologii Żywności	– prof. dr hab. Tadeusz Grega – dr hab. Marek Sikora
Uczelniana Rada Samorządu Studentów	– Krzysztof Kłęczar IV rok WHIBZ – Elżbieta Kornalska I rok WR-E
NSZZ „Solidarność” Związek Nauczycielstwa Polskiego Przedst. jednostek ogólnouczelnianych Przedst. pracowników administracji	– dr hab. Janusz Żuchowski – prof. dr hab. Mirosław Kasperczyk – mgr Jan Ozga – mgr Halina Uznańska
Zastępcy członków:	
Wydział Rolniczo-Ekonomiczny	– dr hab. Agnieszka Plażek
Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt	– dr hab. Andrzej Felericzak, prof. AR
Wydział Leśny	– dr Stanisław Małek
Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji	– dr inż. Jan Radoń
Wydział Ogrodniczy	– dr Zbigniew Kozłowski
Wydział Agrotechnologii	– dr inż. Jerzy Kwapisz
Wydział Technologii Żywności	– dr inż. Piotr Antkiewicz

Przewodniczący Wydziałowych Komisji Wyborczych

1. Dr hab. Bogdan Kulig – Wydział Rolniczo-Ekonomiczny
2. Prof. dr hab. Maria Rościszewska – Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
3. Dr hab. Krzysztof Gawroński – Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji
4. Dr hab. Grzegorz Jamroz – Wydział Leśny
5. Dr hab. Krystyna Czekońska – Wydział Ogrodniczy
6. Dr inż. Dariusz Baran – Wydział Agrotechnologii
7. Dr hab. Teresa Loszczyńska – Wydział Technologii Żywności

Terminarz wyborów 2005

Termin	Czynności wyborcze	Organizator
12.2004	Wybór przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej	Rektor-Senat
01.2005	Wybór Uczelnianej Komisji Wyborczej (UKW)	Senat
Do 22.02.2005	Opracowanie regulaminu wyborczego	UKW
Do 25.02.2005	Wybory przewodniczących i członków wydziałowych komisji wyborczych (WKW)	Rady Wydziałów
25.02.2005	Zatwierdzenie regulaminu wyborczego i terminarza wyborów	Senat
Do 1.03.2005	Podanie do wiadomości wyborców kalendarza czynności wyborczych	UKW
Do 11.03.2005	Zgłaszanie kandydatów na elektorów do Uczelnianego Kolegium Elektorów (UKE)	UKW i WKW
Do 12.03.2005	Wywieszenie list kandydatów na elektorów do UKE	UKW i WKW
Do 1.04.2005	Wybory elektorów do UKE w grupach nauczycieli akademickich	WKW
I stopień Do 18.03.2005 II stopień Do 1.04.2005	Wybory elektorów do UKE w grupach: a) pracowników nie będących nauczycielami akademickimi b) studentów	UKW i WKW Samorząd Stud.
6.04.2005	Spotkanie UKE w celu zgłoszenia kandydatów na Rektora	UKW
Do 7.04.2005	Podanie do wiadomości listy kandydatów na Rektora	UKW
11.04.2005	Otwarte spotkanie z kandydatami na Rektora	UKW
14.04.2005	Wybory Rektora	UKW
21.04.2005	Wybory Prorektorów	UKW
Do 5.05.2005	Wybory Dziekanów	WKW
Do 12.05.2005	Wybory Prodziekanów	WKW
Do 15.04.2005 Do 15.04.2005	Wybory przedstawicieli do rad wydziałów i Senatu w grupach: a) pozostałych nauczycieli akademickich, b) pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, c) studentów (do rad wydziałów – do 15.04.2005; do Senatu – 10.05.2005)	WKW UKW Samorząd Studencki
Do 13.05.2005	Wybory przedstawicieli do Senatu z grupy profesorów i doktorów habilitowanych	WKW
	Zgłaszanie kandydatów na elektorów do ogólnopolskiego Kolegium Elektorów, które dokona wyboru członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego	WKW i UKW
	Wybory elektorów do ogólnopolskiego Kolegium Elektorów, które dokona wyboru członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego	UKW

EFEKTY DZIAŁALNOŚCI PAŃSTWOWEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ W KADENCJI 2002–2004

WSTĘP

Szkolnictwo wyższe w Polsce do roku 1990 prowadzone było w 100 wyższych uczelniach różnych typów, na których kształcono 375 tys. studentów. Liczba ta, jakkolwiek mała, znacznie odbiegała od wskaźników kształcenia młodzieży w wieku między 18–25 lat w krajach Europy Zachodniej. W związku z powyższym należało podjąć natychmiastowe działania zmierzające do intensyfikacji kształcenia w uczelniach wyższych, zmierzające do systematycznego podwyższania tzw. wskaźnika scholaryzacji. Obligowało to uczelnie do działań zmierzających do wzrostu liczby kształconych. Taki obowiązek wynikał z nadrzędnej polityki Państwa i dziwi tylko jedno – że w budżecie Państwa nie przewidziano na ten cel proporcjonalnego wzrostu nakładów środków finansowych, co odbiło się na kondycji uczelni wyższych. Dzięki podejmowanym wysiłkom wzrastała liczba studentów, ale w stosunkowo niewielkim procencie z roku na rok, co nawet budziło sprzeciw środowisk akademickich, które obawiały się, że systematyczny wzrost liczby kształconych przy równoczesnym braku wzrostu nakładów na edukację wyższą, spowoduje obniżenie jakości kształcenia.

Wskaźniki musiały jednak wzrastać, młodzież musiała znaleźć miejsce studiowania, gdyż równocześnie następował wzrost bezrobocia, który trzeba było m. in. tą drogą złagodzić przynajmniej na jakiś czas. Aby osiągnąć pełną satysfakcję, należało wprowadzić odpowiednie prawo, które stymulowałoby tempo kształcenia, ale na drodze stanął z kolei zapis konstytucyjny o bezpłatności kształcenia w Polsce. Konieczne okazało się wprowadzenie nowego zapisu prawodawstwa o szkolnictwie wyższym, które pozwoliło na tworzenie szkół wyższych zarówno z przywilejem szkół państwowych jak też tworzenie szkół niepublicznych, w których wprowadzono odpłatność za studiowanie. Uchwalono zatem we wrześniu 1990 roku Ustawę o Szkolnictwie Wyższym, która zagadnienia te regulowała. W roku 1997 wprowadzona została ustawa o Wyższych Szkołach Zawodowych. Te dwie ustawy dały podstawy do powołania przez Ministerstwo Edukacji Narodowej a później Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu nowych uczelni wyższych i kierunków studiów.

Efektorem tej polityki był gwałtowny wzrost liczby studentów w Polsce. W okresie 10 lat tj. do roku 2000 wy-

stąpił ponad czterokrotny wzrost liczby kształconych na poziomie wyższym, co stawiało Polskę w czołówce krajów europejskich. Należy w tym miejscu wspomnieć, że wzrost ten następował bez finansowego uszczerbku dla Skarbu Państwa, gdyż niezależnie od wzrostu liczby kształconych nadal zmniejszały się nakłady na szkolnictwo wyższe. Z jednej strony nastąpiło zadowolenie i satysfakcja z powodu osiągnięć, zaś z drugiej rósł niepokój w odniesieniu do jakości kształcenia oraz przestrzegania prawa regulującego zasady kształcenia w ramach struktur edukacyjnych.

Wypracowane przez Resort Edukacji Narodowej przy udziale Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz Kolegium Rektorów Akademickich Szkół Polskich zasady postępowania oparte o standardy nauczania określone dla poszczególnych kierunków studiów, wymagania kadrowe, programowe oraz bazowe były podstawą do powołania niezależnego organu państwowego umocowanego prawnie do sprawowania nadzoru nad szkolnictwem wyższym w Polsce. Organem tym jest Państwowa Komisja Akredytacyjna, która została powołana w drodze ustawy z dnia 20 lipca 2000 roku.

Znowelizowana ustawa określiła cele działania, strukturę i formy Państwowej Komisji Akredytacyjnej, określone przez Resort Edukacji Narodowej, które miały na celu podnoszenie jakości kształcenia w Polsce. Obecnie, po upływie 3 lat działalności Państwowej Komisji Edukacyjnej (jednej kadencji), nasuwa się pytanie, co osiągnięto w okresie działania komisji w pierwszej kadencji, 2002–2004. Odpowiedź na ten temat można będzie znaleźć w danych zamieszczonych w tym artykule.

POWOŁANIE I ZADANIA PAŃSTWOWEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Państwowa Komisja Akredytacyjna (PKA) powołana została z dniem 1 stycznia 2002 r. na podstawie art. 38 ust. 1 Ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 65, poz. 385 z późniejszymi zmianami). Podstawę do powołania Państwowej Komisji Akredytacyjnej stanowiła nowelizacja w/w Ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. (Dz. U. nr 85, poz. 24). Powołana Państwowa Komisja Akredytacyjna jest jedynym działającym w polskim systemie szkolnictwa wyższego, ustawowym organem powołanym do oceny jakości kształcenia.

FUNKCJE PAŃSTWOWEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Państwowa Komisja Akredytacyjna przejęła część zadań Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego dotyczących opiniowania wniosków o utworzenie nowych uczelni, jednostek zamiejscowych, kierunków studiów, specjalności zawodowych oraz nadawania uprawnień do kształcenia na poziomie magisterskim oraz w całości obowiązków komisji akredytacyjnej wyższego szkolnictwa zawodowego. Podstawowym obowiązkiem Komisji jest ocena jakości kształcenia w uczelniach już istniejących.

SKŁAD PAŃSTWOWEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Państwowa Komisja Akredytacyjna I kadencji liczyła 67 członków powołanych przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu, spośród kandydatów zgłoszonych przez uczelnie, Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, stowarzyszenia naukowe, zawodowe i twórcze oraz organizacje pracodawców. Przedstawiono kandydatów posiadających nie tylko uznany dorobek naukowy, ale także doświadczenie w działalności opiniotwórczej i organizacyjnej, głównie spośród byłych rektorów, dziekanów, członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych oraz Tytułu Naukowego w Zakresie Sztuki.

ZADANIA PAŃSTWOWEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Ustawa postawiła przed państwową Komisją Akredytacyjną następujące zadania:

- Opiniowanie wszystkich wniosków o utworzenie nowych uczelni, filii, wydziałów zamiejscowych lub zamiejscowych ośrodków dydaktycznych a w uczelniach już istniejących, nowych kierunków studiów.
- Dokonywanie ocen jakości kształcenia poprzez przeprowadzanie kontroli przestrzegania warunków prowadzenia studiów wyższych we wszystkich cywilnych polskich uczelniach – państwowych i niepaństwowych, akademickich i zawodowych
- Wyrażanie zgody na utworzenie i prowadzenie kierunku studiów innego niż określone w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 28 marca 2002 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać uczelnia, aby utworzyć i prowadzić kierunek studiów oraz nazw kierunków studiów (Dz. U. Nr 33, poz. 480) (kierunki unikatowe)
- Opiniowanie wniosków dotyczących przyporządkowania specjalności kształcenia prowadzonych obecnie w wyższych szkołach zawodowych do odpowiednich kierunków studiów

ORGANY PAŃSTWOWEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Państwowa Komisja Akredytacyjna reprezentowana jest przez: przewodniczącego, sekretarza oraz Prezydium, w skład którego wchodzi, poza wyżej wymienionymi, przewodniczący 10 Zespołów Kierunków Studiów: Humanistycznych, Przyrodniczych, Matematycz-

no-Fizyczno-Chemicznych, Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych, Medycznych, Wychowania Fizycznego, Technicznych, Ekonomicznych, Społecznych i Prawnych oraz Artystycznych

KOMPETENCJE PAŃSTWOWEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Do kompetencji Prezydium należy ustalenie:

- kryteriów oceny kształcenia na danym kierunku studiów
- wytycznych do przygotowania raportu samooceny, zasad przeprowadzania wizytacji kierunków studiów i uczelni podlegających ocenie w danym roku kalendarzowym

Prezydium podejmuje uchwały w sprawach dotyczących:

- utworzenia uczelni
- przyznania uprawnień do prowadzenia studiów wyższych na określonym kierunku i poziomie kształcenia
- utworzenia przez uczelnię zamiejscowej jednostki organizacyjnej
- oceny jakości kształcenia na danym kierunku
- oceny jakości kształcenia nauczycieli
- spełnienia określonych warunków prowadzenia studiów wyższych

Państwowa Komisja Akredytacyjna w swej pracy opiniotwórczej i akredytacyjnej wspierana jest przez ekspertów powoływanych do wykonania określonych zadań. Obecnie Komisja współpracuje z ponad 450 ekspertami powołanymi spośród nauczycieli akademickich różnych szkół wyższych. Eksperti zarówno opiniują kierowane do Państwowej Komisji Akredytacyjnej wnioski, jak też biorą udział w pracach zespołów oceniających jakość kształcenia w szkołach wyższych.

W latach 2002 – 2004 Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej ustalało sukcesywnie listę kierunków studiów, specjalności zawodowych, oraz uczelni, które zostały poddane ocenie. Lista objęła 189 jednostek w 2002 roku, 317 jednostek w 2003 roku oraz 361 w 2004 roku. Wśród jednostek wytypowanych do oceny jakości kształcenia w latach 2002–2004 znalazło się 105 uczelni państwowych i 132 uczelnie niepaństwowe, tj.:

- 88 uczelni państwowych utworzonych na podstawie Ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym: 17 uniwersytetów, 18 uczelni technicznych, 7 uczelni pedagogicznych, 7 uczelni rolniczych, 5 akademii ekonomicznych, 10 akademii medycznych, 8 akademii muzycznych, 6 akademii wychowania fizycznego, 7 akademii sztuk pięknych, 2 akademie morskie, oraz 1 uczelnia wojskowo-cywilna
- 17 uczelni państwowych utworzonych na podstawie Ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych
- 106 uczelni niepaństwowych utworzonych na podstawie Ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym oraz
- 26 uczelni niepaństwowych utworzonych na podstawie Ustawy z dnia 26 czerwca 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych

Ocenę przeprowadzono w oparciu o następujące kryteria:

- kadra nauczycieli akademickich stanowiąca minimum kadrowe
 - skład i kompetencje pozostałych nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia dydaktyczne
 - zgodność ich dorobku naukowego i przygotowania zawodowego do prowadzenia tych zajęć
 - plany studiów i programy nauczania
 - dokonano przeglądu prac dyplomowych (absolwentów studiów magisterskich lub wyższych szkół zawodowych)
 - hospitowano zajęcia dydaktyczne
 - zespoły wizytujące spotykały się z władzami uczelni i ocenianych jednostek, z pracownikami i studentami
- Ocenie podlegała również baza dydaktyczna i socjalna, formalno-prawne aspekty prowadzenia uczelni, a także osiągnięcia w działalności naukowo-badawczej.

WSPÓLPRACA Z ZAGRANICĄ

- Państwowa Komisja Akredytacyjna nawiązała współpracę z organizacją międzynarodową „Europejska Sieć Współpracy na Rzecz Gwarancji Jakości w Szkolnictwie Wyższym” (ENQA), do członkostwa której złożyła aplikację. Przedstawiciel Komisji uczestniczył w trzecim, corocznym zebraniu ogólnym tej organizacji. Ponadto, komisja zaproszona została do udziału w warsztatach nt. „Jak radzić sobie z problemami metodycznymi w ocenie jakości”
- Przedstawiciele Państwowej Komisji Akredytacyjnej włączali się do realizacji postanowień Deklaracji Bolonńskiej w grupach roboczych realizujących tematy:
 - współpraca dotycząca akredytacji gwarantowania jakości
 - uznawalność i stosowanie systemu punktów kredytowych (ECTS)
 - rozwój współpracy w zakresie wydawania wspólnych dyplomów
- Obecnie Państwowa Komisja Akredytacyjna jest członkiem Sieci Agencji na Rzecz Gwarancji Jakości Kształcenia w Szkolnictwie Wyższym Kraju Europy Środkowej i Wschodniej

ROZPATRZONE WNIOSKI

- Ustawa o szkolnictwie wyższym zobligowała komisję do przedstawienia opinii odnoszących się do rozpa-

trywanych spraw w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące zaś w postępowaniu odwoławczym – w terminie miesięcznym

- W okresie kadencji 2001–2004 Komisja rozpatrzyła 685 spraw spośród 718 wniesionych oraz dokonała oceny prowadzenia kształcenia na określonych kierunkach studiów w ok. 140 jednostkach organizacyjnych szkół wyższych.
Przekazane do komisji wnioski dotyczyły:
 - utworzenia specjalności zawodowych lub kierunków studiów w nowo tworzonych szkołach wyższych – 243, rozpatrzono – 235
 - utworzenia kierunków studiów w uczelniach utworzonych na podstawie ustawy o szkolnictwie wyższym – 166, rozpatrzono – 151
- Opiniowanie wniosków o:
 - utworzenie kierunków lub specjalności zawodowych w istniejących uczelniach zawodowych – 178, rozpatrzono – 174
 - utworzenie filii lub wydziałów zamiejscowych – 70, rozpatrzono 67
 - utworzenie studiów magisterskich – 58, rozpatrzono – 57
 - przyporządkowanie specjalności zawodowych do kierunku – 3, rozpatrzono – 1

BILANS PRAC PAŃSTWOWEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ W OKRESIE 2002–2004

Państwowa Komisja Akredytacyjna odbyła w okresie kadencji: 5 posiedzeń plenarnych, 59 posiedzeń Prezydium PKA, 426 posiedzeń Zespołów. Oceniono 237 uczelni w tym: 105 uczelni państwowych, 132 uczelnie niepaństwowe.

W roku 2002 oceniono 189 jednostek naukowych, a w latach: 2003 – 317, 2004 – 351, w sumie – 857. Wizytacje przeprowadzono łącznie w 687 obiektach.

KIERUNKI OCENIANE PRZEZ ZESPÓŁ KOMISJI STUDIÓW ROLNICZYCH, LEŚNYCH I WETERYNARYJNYCH

Zespół przeprowadził ocenę następujących kierunków studiów: rolnictwo, leśnictwo, ogrodnictwo, rybactwo, technologia drewna, technologia żywności i żywienia człowieka, zootechnika, weterynaria, technika rolnicza i leśna, ochrona środowiska (wspólnie z zespołem Komisji Studiów Przyrodniczych).

Biuletyn Informacyjny AR w Krakowie

ANALIZA OPINII I OCEN

W latach 2002–2004 podjęto 847 uchwał PKA, w tym: 16 wyróżniających, 647 pozytywnych, 167 warunkowych oraz 34 negatywnych:

	Oceny				Razem
	wyróżniające	pozytywne	warunkowe	negatywne	
Uczelnie państwowe (ustawa z dn. 12.09.1990 o szkolnictwie wyższym)	15	442	102	17	576
Uczelnie państwowe (ustawa z dn. 26.06.1997 o wyższych szkołach zawodowych)	–	28	6	–	34
Uczelnie niepaństwowe (ustawa z dn. 12.09.1990 o szkolnictwie wyższym)	1	137	52	15	205
Uczelnie niepaństwowe (ustawa z dn. 26.06.1997 o wyższych szkołach zawodowych)	–	23	7	2	32
Razem	16	630	167	34	847

Oceny wyróżniające i warunkowe otrzymały uczelnie:

Uczelnie wg grup Komisji PKA	Oceny	Razem
Uniwersytety	4	37 (17%)
Uczelnie techniczne	7	20 (17%)
Akademie rolnicze	1	20 (28%)
Akademie medyczne	2	5 (20%)
Akademie muzyczne	1	5 (27%)
Niepubliczne	1	6 (18%)
Suma	16	
Pedagogiczne		13 (21%)
Morskie		2 (30%)

Oceny negatywne otrzymały:

Uczelnie państwowe (ustawa z 1990 r.)	
Uniwersytety	9
Uczelnie techniczne	4
Akademie rolnicze	1
Uczelnie pedagogiczne	2
Akademie medyczne	1
Uczelnie niepubliczne (ustawa z 1990 r.)	15
Uczelnie niepubliczne (ustawa z 1997 r.)	2

Biuletyn Informacyjny AR w Krakowie

Oceny powtórne przeprowadzono w uczelniach:

	Oceny			Razem
	pozytywne	warunkowe	negatywne	
Uczelnie państwowe (ustawa z dn. 12.09.1990 o szkolnictwie wyższym)	48	1		49
Uczelnie państwowe (ustawa z dn. 26.06.1997 o wyższych szkołach zawodowych)	4	-	-	4
Uczelnie niepaństwowe (ustawa z dn. 12.09.1990 o szkolnictwie wyższym)	22	6	2	30
Uczelnie niepaństwowe (ustawa 26.06.1997 o wyższych szkołach zawodowych)	3	-	-	3
Razem	77	7	2	86

Zestawienie kierunków ocenianych przez PKA

	Oceny sformułowane przez PKA w latach 2002–2004								
	wyróżniające	pozytywne		warunkowe		negatywne		razem	w tym oceny powtórne
	razem	razem	w tym oceny powtórne	razem	w tym oceny powtórne	razem	w tym oceny powtórne		
Geodezja i kartografia		5						5	
Leśnictwo		3	1	2				5	1
Ogrodnictwo		2	1	1				3	1
Rolnictwo		4	1	1		1		6	1
Rybnactwo		2						2	
Technologia drzewna		2		1				3	
Technika rolnicza i leśna		1						1	
Technologia żywności i żywienia człowieka		3		3				6	
Weterynaria	1	4						5	
Zootechnika		3		2				5	

Bilans prac PKA w okresie kadencji:

Rodzaj sprawy	Liczba				
	wniosek przedstawionych do zaopiniowania	wniosek rozpatrzonych	opinii pozytywnych	opinii negatywnych	wniosek w toku
Utworzenie kierunków studiów w uczelniach zawodowych	426	419	118	301	7
Utworzenie nowych kierunków studiów (ustawa z dn. 12.09.90)	442	423	209	214	19
Utworzenie nowych kierunków studiów w istniejących uczelniach zawodowych	469	447	182	265	22
Przyznanie uprawnień do prowadzenia kształcenia na poziomie studiów magisterskich	151	145	66	79	6
Utworzenie filli lub wydziałów zamiejscowych	135	133	57	76	2
Przyporządkowanie specjalności zawodowych do kierunków studiów	363	361	325	36	2
Sprawy różne	53	52	34	18	1
Razem	2039	1980	991	989	59

Jak wynika z przedstawionych danych PKA aktywnie działa a efekty tej pracy pomimo kontrowersyjnych opinii różnych środowisk są oceniane pozytywnie. Prace będą się sukcesywnie przyczyniać do poprawy jakości kształcenia w Polsce.

*Prof. dr hab. Kazimierz Kosiniak-Kamysz
Członek Zespołu Kierunków Studiów Rolniczych,
Leśnych i Weterynaryjnych Państwowej Komisji Akredytacyjnej*

OFERTA EDUKACYJNA — ROK AKADEMICKI 2005/06

Zgodnie ze znowelizowanymi zapisami w Ustawie o Szkolnictwie Wyższym stanowiącymi, że wyłącznie wyniki egzaminu maturalnego stanowią podstawę przyjęcia na studia, Senat Akademii Rolniczej w uchwałach z stycznia i maja 2004 r. określił listę przedmiotów kierunkowych uwzględnianych w rekrutacji kandydatów na studia w roku akademickim 2005/06 z określeniem poziomu, na jakim ma być zdawany egzamin oraz przyjął obowiązujące zasady i tryb naboru. Dotyczy to przyjęć na studia: magisterskie, inżynierskie i licencjackie (stacjonarne i zaoczne).

Kandydat na studia sam decyduje o wyborze przedmiotu oraz zakresu, który będzie zdawał. Wszystkie preferowane przedmioty są równe, tzn. nie można tworzyć hierarchii ważności i określać, który przedmiot ujęty na liście przedmiotów kierunkowych jest ważniejszy. Akademia Rolnicza przyjmuje zasady przeliczania wyników (tzw. wskaźnik punktowy) uzyskanych na świadectwie dojrzałości. Zasady obejmują wszystkich kandydatów, stwarzając im jednakowe szanse.

Zasady naboru na studia dzienne i zaoczne w roku akademickim 2005/2006 w Akademii Rolniczej im. H. Kołłątaja w Krakowie

Wydział	Kierunek	Specjalność	Zakres postępowania kwalifikacyjnego	
			studia stacjonarne	studia zaoczne
Rolniczo-Ekonomiczny	Rolnictwo	Agroekonomia	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, chemii, geografii i informatyki oraz polsko-owa ocena z języka polskiego i języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, chemii, geografii i informatyki oraz polsko-owa ocena z języka polskiego i języka obcego
		Agrobiologia		nie ma studiów
		Agroturystyka		nie ma studiów
	Zarządzanie i Marketing	Zarządzanie w agrobiznesie	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, geografii i informatyki oraz polsko-owa ocena z języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, geografii i fizyki z astronomią oraz polsko-owa ocena z języka obcego
Hodowli i Biologii Zwierząt	Ochrona Środowiska	Ochrona środowiska rolniczego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, chemii, geografii i fizyki z astronomią oraz polsko-owa ocena z języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, chemii i informatyki oraz polsko-owa ocena z języka polskiego i języka obcego
	Zoo technika	Hodowla zwierząt	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, chemii i informatyki oraz polsko-owa ocena z języka polskiego i języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, chemii i informatyki oraz polsko-owa ocena z języka polskiego i języka obcego
		Biologia, rozrodu zwierząt		nie ma studiów
Inżynierii Środowiska i Geodezji	Rybnactwo	Rybnactwo śródlądowe i ochrona środowiska wodnego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, chemii i informatyki oraz polsko-owa ocena z języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, chemii i fizyki z astronomią (kierunek inżynieria Środcowska bez podziału na specjalności) oraz polsko-owa ocena z języka polskiego i języka obcego
	Inżynieria Środowiska	Inżynieria wodna i sanitarna Infrastruktura techniczna wsi Inżynieria ekologiczna	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, chemii i fizyki z astronomią oraz polsko-owa ocena z języka polskiego i języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, chemii i fizyki z astronomią (kierunek inżynieria Środcowska bez podziału na specjalności) oraz polsko-owa ocena z języka polskiego i języka obcego
Geodezja i Kartografia	Geodezja i Kartografia	Geodezja rolna i wyściga nieruchomości	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i informatyki oraz polsko-owa ocena z języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i informatyki oraz polsko-owa ocena z języka obcego

Leśny	Leśnictwo	Gospodarka leśna	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, fizyki z astronomią i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii, matematyki, fizyki z astronomią i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego
		Ochrona zasobów leśnych	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	nie ma studiów
Ogrodniczy	Ogrodnictwo	Agroekologia i ochrona roślin	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii i chemii i kierunku Ogrodnictwo bez podziału na specjalności oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego
		Ogrodnictwo z marketingiem	egzamin z rysunku odrębnego i konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: biologii i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i informatyką oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego
Ogrodniczy	Technika rolnicza i leśna	Sztuka ogrodowa	nie ma studiów	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i informatyką oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego
		Technika rolnicza	nie ma studiów	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i informatyką oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego
		Techniki komputerowe w gospodarce żywnościowej	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i informatyką oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	nie ma studiów
		Infrastruktura i logistyka obszarów wiejskich	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i informatyką oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	nie ma studiów
Agroinżynierii	Technologia rolnicza i leśna	Inżynieria systemów technologiczno-energetycznych	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego
		Technologia żywności	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki, fizyki z astronomią i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	nie ma studiów
Technologii Żywności	Technologia Żywności i Żywnie Człowieka	Żywnienie człowieka	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	nie ma studiów
Międzywydziałowe Studium Biotechnologii	Biotechnologia	Biotechnologia stosowana	konkurs świadectw maturalnych z przedmiotów kierunkowych biologia na poziomie rozszerzonym 1 przedmiot do wyboru spośród: matematyki i chemii oraz polównikowa ocena z języka polskiego i języka obcego	nie ma studiów

Wyjątkiem jest kierunek Ogrodnictwo, specjalność – sztuka ogrodowa, gdzie wprowadzono dodatkowe kryterium, tj. egzamin z rysunku odręcznego.

Laureaci i finaliści olimpiad przedmiotowych, przyjmowani są na dotychczasowych zasadach – ustalone już uprawnienia obejmują lata akademickie 2003/04–2005/06.

Utrzymana zostaje zasada tworzenia listy podstawowej i listy rezerwowej. Listę podstawową, odpowiadającą limitowi przyjęć wypełniają kandydaci zakwalifikowani przez wydziałową komisję rekrutacyjną. W przypadku rezygnacji ze studiów przez kandydatów zakwalifikowanych przyjmuje się kolejnych z listy rezerwowej aż do uzupełnienia ustalonego limitu przyjęć.

Zgodnie z propozycją Senackiej Komisji ds. Dydaktycznych i Studenckich z dnia 11 stycznia 2005 roku „nabór w AR Kraków w roku 2005/06 odbywa się na kierunku studiów z jednoczesnym uwzględnieniem deklaracji kandydata dotyczącej wyboru specjalności”. Rekrutacja zostanie przeprowadzona po raz pierwszy drogą

elektroniczną. Kandydat na stronie internetowej Akademii Rolniczej będzie miał możliwość wypełnienia i złożenia podania. Ta sama drogą uzyska wszystkie inne potrzebne dane o rekrutacji jak i informacje o przebiegającym własnym postępowaniu rekrutacyjnym z decyzją o przyjęciu lub nie na studia.

Studia dzienne:

Termin składania podań na studia upływa **8 lipca 2005 r.**

Postępowanie kwalifikacyjne rozpoczyna się 9 lipca 2005 roku, z wyjątkiem:

- Wydziału Ogrodniczego – specjalność: „Sztuka Ogrodowa” – rozpoczęcie egzaminu z rysunku odręcznego **11 lipca 2005 roku (poniedziałek)**.

Studia zaoczne:

Wymagane dokumenty należy złożyć w terminie do 22 sierpnia 2005 roku. Postępowanie kwalifikacyjne na studia zaoczne odbędzie się w pierwszej połowie września 2005 roku.

Wykaz obowiązkujących dokumentów:

1. Podanie na ustalonym formularzu z życiorysem (formularze do wypełnienia na stronie: www.ar.krakow.pl).
2. Kserokopia dowodu osobistego.
3. Świadectwo dojrzałości w oryginale lub w odpisie z mocą oryginału oraz świadectwo ukończenia szkoły średniej.
4. Orzeczenie lekarskie, stwierdzające brak przeciwwskazań do studiowania kandydata na obranym kierunku studiów, druk u lekarza.
5. 4 fotografie legitymacyjne 35 mm x 40 mm.
6. Dowód opłaty za postępowanie rekrutacyjne na wydziałowe numery kont:

Bank BPH SA

- 74 1060 0018 3027 0009 9990 0101 – Wydział Rolniczo-Ekonomiczny
- 90 1060 0018 3027 0009 9990 0201 – Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt
- 09 1060 0018 3027 0009 9990 0301 – Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji
- 25 1060 0018 3027 0009 9990 0401 – Wydział Leśny
- 41 1060 0018 3027 0009 9990 0501 – Wydział Ogrodniczy
- 57 1060 0018 3027 0009 9990 0601 – Wydział Agrobiologii
- 73 1060 0018 3027 0009 9990 0701 – Wydział Technologii Żywności
- 89 1060 0018 3027 0009 9990 0801 – Międzywydziałowe Studium Biotechnologii

Mgr Wacław Trojan

NOMINACJE PROFESORSKIE

Halina GAMBUŚ
profesor doktor
habilitowany nauk
rolniczych w zakresie
technologii żywności
i żywienia

Urodziła się 18 stycznia 1952 r. w Kazimierzy Wielkiej w woj. świętokrzyskim. Mąż Florian – profesor w Katedrze Chemii Rolnej AR w Krakowie, córki: Agnieszka (ur. 1978) – doktorantka w Paterson Institute For Cancer Research, Uniwersytet w Manchesterze, W. Brytania; Katarzyna (ur. 1988) uczennica LO.

Studia odbyła na Wydziale Rolniczym AR w Krakowie, wybierając specjalizację Technologii Rolno-Spożywczej, która stała się załącznikiem powstałego w 1974 r. Oddziału Technologii Żywności. W 1974 r. uzyskała tytuł magistra inżyniera rolnictwa na podstawie pracy pt. „Charakterystyka lepkości skrobi niektórych dzikich form ziemniaka”. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych nadała jej w 1983 r. Rada Wydziału Rolniczego AR w Krakowie po przedstawieniu rozprawy przygotowanej pod kierunkiem prof. dr hab. Mieczysława Pałasińskiego pt. „Charakterystyka fizyko-chemicznych właściwości skrobi polskich rodów pszenżyta”, stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie technologii żywności i żywienia, specjalność „przetwórstwo zbóż”, na podstawie rozprawy pt. „Wpływ fizyczno-chemicznych właściwości skrobi na jakość i starzenie się pieczywa – badania modelowe”, Zesz. Nauk. AR w Krakowie, ser. Rozp. 226, 1997. W 2004 r. uzyskała tytuł naukowej profesora nauk rolniczych.

Bezpośrednio po ukończeniu studiów podjęła pracę w Instytucie Podstaw Chemii i Technologii Żywności AR w Krakowie, początkowo na stanowisku asystenta stażysty (1974–1975), następnie asystenta (1975–1977) i starszego asystenta (1977–1983), a od 1983 r. na stanowisku adiunkta w Zakładzie Technologii Węglowodanów. Od 2004 r. jest zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Katedrze Technologii Węglowodanów.

Odbyła krótkoterminowy staż w Centralnym Laboratorium Technologii Przetwórstwa i Przechowywania

Zbóż w Warszawie (1978) oraz w Fachhochschule Anhalt w Bernburgu – Niemcy (1998). Dwumiesięczny staż w Okręgowym Przedsiębiorstwie Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego i w Spółdzielni Produkcji Ciastkarskiej i Piekarskiej (1991) pozwolił jej na zapoznanie się z procesami technologicznymi funkcjonującymi w tych zakładach przemysłowych i zaowocował stałą współpracą z tymi branżami przemysłu spożywczego.

W pierwszym okresie pracy jej zainteresowania naukowe dotyczyły fizyczno-chemicznych właściwości skrobi pszenżytniej w aspekcie wykorzystania ziarna tego zboża jako surowca dla przemysłu krochmalniczego. Za cykl publikacji dotyczących tego zagadnienia została wyróżniona Zespołową nagrodą Ministra Edukacji Narodowej. Po doktoracie, tematyka jej badań poszerzyła się o ocenę wartości technologicznej mąki z polskich odmian pszenżyta oraz wykazanie możliwości zastosowania tej mąki w piekarstwie i cukiernictwie. Szczególne jednak zainteresowania naukowe w tym okresie dotyczyły roli skrobi w kształtowaniu wartości wypiekowej mąki pszennej, żytniej i pszenżytniej, a także wpływu fizyczno-chemicznych właściwości tych skrobi na jakość i proces starzenia się pieczywa. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego, we współpracy z kilkoma ośrodkami naukowymi w kraju, uczestniczyła w kilkuletnich badaniach dotyczących możliwości przemysłowego zagospodarowania ziarna zbóż, zebranego w stadium niepełnej dojrzałości, szczególną uwagę poświęcając możliwości zastosowania skrobi wyodrębnionej z niedojrzałych ziaren pszenicy, żyta i jęczmienia. Aktualnie jej zainteresowania naukowe dotyczą polepszania jakości i wartości odżywczej pieczywa bezglutenowego dla osób chorych na celiakię oraz wyprodukowania chleba o wyraźnie zdefiniowanych właściwościach funkcjonalnych (prozdrowotnych) bez pogorszenia jego walorów konsumpcyjnych.

W latach 1992–1998 uczestniczyła w badaniach prowadzonych we współpracy z Fachhochschule Anhalt w Bernburgu (Niemcy), dotyczących wpływu nawożenia pszenżyta na jakość wyizolowanej z niego skrobi. W okresie 1999–2000 była członkiem zespołu, który podjął współpracę z Washington State University w Pullman (USA), z Department of Food Science and Human Nutrition w zakresie wdrażania nowych metod oceny wartości technologicznej pszenicy i pszenżyta. Od kilku

lat aktywnie uczestniczy również we współpracy z Universität für Bodenkultur w Wiedniu, realizując badania dotyczące wpływu budowy molekularnej polimerów skrobiowych na ich właściwości funkcjonalne.

Jest autorem lub współautorem 210 opracowań, w tym 87 oryginalnych prac twórczych, 6 przeglądowych i 110 komunikatów naukowych na sesje krajowe i zagraniczne.

Była promotorem 2 prac doktorskich, 75 prac magisterskich i 14 inżynierskich.

Jej działalność dydaktyczna obejmuje ćwiczenia, konwersatoria, seminaria i wykłady na studiach stacjonarnych, zaocznych oraz podyplomowych. Są one ukierunkowane głównie na przetwórstwo zbożowe, technologię węglowodanów i biologiczne podstawy produkcji surowców roślinnych.

Przez dwie kadencje, w latach 1975-1980 była sekretarzem Uczelnianego Koła NOT SITSpoz., w latach 1990-1998 przedstawicielem pomocniczych pracowników nauki w Radzie Oddziału i Wydziału Technologii Żywności. W latach 1996-1999 była członkiem Senackiej Komisji ds. Budżetu i Organizacji, w kadencji 1999-2002 członkiem Senackiej Komisji ds. Oceny Pracowników Jednostek Ogólnouczelnianych. Na kadencję 2002-2005 Senat AR powołał ją na członka Senackiej Komisji ds. Oceny Kadr. W latach 1995-1996 była członkiem Zarządu Akademickiego Centrum Kultury AR w Krakowie „ARKA”. Oprócz działalności na rzecz Uczelni, przejawiała wyjątkową aktywność na rzecz Wydziału Technologii Żywności będąc członkiem lub przewodniczącą licznych komisji wydziałowych, jak np. Komisji Egzaminacyjnej ds. Języków Obcych, Komisji ds. Nagród i Odznaczeń, Komisji ds. Okresowej Oceny Nauczycieli Akademickich, Komisji Wyborczej oraz Komisji ds. Pomocy Materialnej dla Studentów.

Od chwili powstania, tj. od 1978 roku jest opiekunem specjalizacji „Przetwórstwo zbóż”, obecnie także na studiach zaocznych-inżynierskich i magisterskich uzupełniających, dbając o prawidłowy przebieg procesu dydaktycznego, o materiały do ćwiczeń, jak również o zapewnienie odpowiedniego poziomu praktyk przemysłowych. Pomagają jej w tym liczne i umiejętnie podtrzymywane kontakty z zakładami przemysłowymi.

Od wielu lat jest zaangażowana w studenckim ruchu naukowym opiekując się sekcją „Przetwórstwo zbóż” Koła Naukowego Technologów Żywności. Opracowane pod jej kierownictwem naukowym referaty 3-krotnie zostały wyróżnione I miejscem i jeden raz II miejscem na Wydziałowej Sesji Kół Naukowych.

Od wielu lat jest członkiem Polskiego Towarzystwa Technologów Żywności Oddziału Małopolskiego, NOT SITSpoz. oraz Polskiego Towarzystwa Nauk Żywnościowych. W kadencji 2001-2003 była członkiem Zarządu Krakowskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Nauk Żywnościowych.

Odznaczona została Złotym Krzyżem Zasługi, wyróżniona Zespołową nagrodą Ministra Edukacji Narodowej oraz dziewięciokrotnie Nagrodami Indywidualnymi i Zespołowymi Rektora AR w Krakowie.

Marek MADEYSKI

profesor doktor
habilitowany nauk
rolniczych w zakresie
kształtowania środowiska
– inżynierii
wodno-melioracyjnej

Urodził się 13 maja 1948 r. w Krakowie. Ukończył studia na Wydziale Melioracji Wodnych Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie, otrzymując tytuł magistra inżyniera melioracji wodnych (1971). Stopień doktora nauk technicznych uzyskał na Wydziale Melioracji Wodnych dnia 19 maja 1980 roku na podstawie pracy „Transport rumowiska unoszonego małych zlewni Podkarpacia”, promotor prof. H. Gładki. Habilitował się na podstawie rozprawy „Hydrauliczna i reologiczna charakterystyka procesu zamulania stawów rybnych” (Zesz. Nauk. AR Kraków, ser. Rozprawy 235, 1998), uzyskując stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych, w zakresie kształtowania środowiska, specjalność inżynieria wodno-melioracyjna, nadany przez Radę Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji w dniu 28 października 1998 roku. Dnia 18 stycznia 2005 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał Mu tytuł naukowy profesora nauk rolniczych. Jest rzeczowniczką NOT w zakresie regulacji rzek oraz zbiorników wodnych. Bezpośrednio po ukończeniu studiów podjął pracę na uczelni, początkowo na asystenckich studiach przygotowawczych (1.10.1971-1.05.1972), następnie na stanowisku asystenta-stażysty (1.05-30.09.1972), asystenta i starszego asystenta (1972-1980). Od 1.10.1980 pracował na stanowisku adiunkta w Katedrze Inżynierii Wodnej.

Odbył staż naukowy High Course at Hydrology na Uniwersytecie im. Łomonosowa w Moskwie (VI-VIII 1986), następnie w Instytucie Geografii Uniwersytetu w Kopenhadze (I-IV 1994) oraz krótkoterminowe staże w ośrodkach naukowych Niemiec, Szwajcarii i Francji.

Był przewodniczącym Komisji ds. nagród i odznaczeń Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji (1999-2002), wielokrotnie członkiem Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej, od 1999 członkiem Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów. Był redaktorem naukowym serii „Inżynieria Środowiska” Zeszytów Naukowych Akademii Rolniczej (od 2000) oraz przewodniczącym (od 1994) Koła Zakładowego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodno Melioracyjnych NOT przy Akademii Rolniczej w Krakowie. W roku 2002 był sekretarzem naukowym Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Małe zbiorniki wodne i stawy rybne w środowisku przyrodniczym” organizowanej przez Wydział Inżynierii Środowiska krakowskiej Akademii Rolniczej wspólnie z Instytutem Zootechniki w Balicach k/Krakowa.

Opublikował w kraju i za granicą blisko 80 prac z dziedziny jego głównych zainteresowań naukowych: transport rumowiska rzeczno, głównie unoszonego,

zamulanie małych zbiorników wodnych i stawów rybnych, charakterystyka fizyczna, chemiczna, sedymentacyjna i reologiczna osadów zbiornikowych i stawowych oraz możliwości ich usunięcia z dna. Ważniejsze publikacje to: „An expression for Suspended Load Transportation due to High Discharge in Small Flysch River Basins”, *Studia Geomorph. Carp. Balcanica* XVI, 1983; „Applicability of the modified universal soil loss equation in small Carpathians watersheds” (współautor K. Banasik), *CATENA SUPPLEMENT* 14, Cremlingen; „Physical and rheological characteristics of bottom sediments in reservoirs and fish ponds Poland” (współautor T. Bednarczyk), *IAHS Publication* no. 263, 2000. Jest również autorem wielu niepublikowanych opracowań, ekspertyz, opinii, operatów wodno-prawnych.

Szereg prac referował na konferencjach zagranicznych: Moskwa (1983), Florencja (1991), Budapeszt (1993), Exeter (1996), Wiedeń (1998), Toronto (2000), Bukareszt (2002), Gandawa (2002), Montpellier (2003), Praga (2004). Był kierownikiem dwóch grantów i głównym wykonawcą w następnych dwóch grantach.

Prowadził wykłady i ćwiczenia z „Mechaniki płynów”, „Regulacji rzek”, „Ochrony środowiska w budownictwie wodnym”.

Był opiekunem blisko 40 prac magisterskich oraz był promotorem jednego przewodu doktorskiego, a dwa dalsze są w przygotowaniu.

Jest członkiem (od 1998) *International Association of Hydrological Sciences*, członkiem (od 1999) *Sekcji Fizyki Wody Komitetu Gospodarki Wodnej PAN*, członkiem (od 2000) *Komisji Infrastruktury Technicznej Wsi PAN* – oddz. Kraków.

Laureat wielu nagród Rektora AR w Krakowie za działalność naukową oraz nagrody zespołowej II stopnia Ministra Szkolnictwa Wyższego i Techniki za działalność naukową i badawczą (1982).

Tomasz MIKOŁAJCZYK profesor doktor habilitowany nauk rolniczych w zakresie ichtiologii i rybactwa

Urodził się 2 października 1962 w Krakowie. Żona Mirosława z d. Sokołowska, syn Łukasz ur. w 1986 roku.

Studia odbył na Wydziale Zootechnicznym AR w Krakowie przedstawiając pracę magisterską pt. „Hydrobiologiczna charakterystyka wód otwartych na terenie zbiornika zaporowego «Chańca» w budowie (bentos)”. Stopień doktora nauk rolniczych uzyskał w 1989 r. na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej w Krakowie. Pracę doktorską zatytułowaną „Rola jonów wapnia w mechanizmie działania GnRH na uwalnianie gonadotropiny z komórek przysadki mózgowej karpia (*Cyprinus carpio* L.)” wykonał pod kierownictwem prof. dr hab. Piotra Eplera i opublikował w postaci dwóch artykułów we francuskim czasopiśmie naukowym „Reproduction, Nutrition, Developement”. Stopień

doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie zootechniki – ichtiologii i rybactwa uzyskał w 1998 na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt Akademii Rolniczej w Krakowie. Za pracę habilitacyjną pt. „Modulująca rola nikotyny oraz niektórych środków cholinergicznnych w neurohormonalnej kontroli uwalniania gonadotropiny dojrzewania (cGtH2) u karpia (*Cyprinus carpio* L.)” opublikowaną w *Zeszytach Naukowych Akademii Rolniczej* w Krakowie (Rozprawy, 1997, nr 231) otrzymał Nagrodę Prezesa Rady Ministrów. W 2004 r. otrzymał tytuł profesora nauk rolniczych.

Pracę w Akademii Rolniczej podjął zaraz po ukończeniu studiów w roku 1985 w charakterze pracownika technicznego. Stanowisko asystenta naukowo-badawczego w Katedrze Ichtiologii i Rybactwa objął w 1986, a adiunkta w 1992. W trakcie pracy zawodowej odbył staże produkcyjne w wylęgarniach i gospodarstwach rybackich w Polsce (Samokłeski, Gosławice) w oraz we Francji (Drennoc, Castejealux, Pissos i Sarrance). Staże naukowe odbył w latach 1987–1988 (8 m-cy) w Laboratorium Fizjologii Ryb INRA w Rennes, Francja, w latach 1989–1990 (18 m-cy) jako Post-Doc w Laboratorium Fizjologii Ryb INRA w Rennes, Francja, w 1993 (3 m-ce) jako stypendysta UE programu „Go West” w Katedrze Zoologii i Ekologii Katolickiego Uniwersytetu Leuven, Belgia. W tej samej katedrze w 1994 i 1995 roku (2 x 2 m-ce) jako stypendysta Katolickiego Uniwersytetu Leuven, Belgia. W latach 1994–2001 odbył wielokrotnie misje naukowe (1–3 m-ce) w Laboratorium Fizjologii Ryb INRA w Rennes, Francja.

Zainteresowania naukowe Tomasz Mikołajczyk koncentrują się na szeroko rozumianej hormonalnej i neurohormonalnej kontroli dojrzewania płciowego i rozrodu ryb karpiołowych i łososiowatych. Dodatkowo zajmuje się zagadnieniem ochrony populacji pstrąga potokowego w rzekach i potokach Polski południowej oraz renaturyzacją cieków wodnych. Jest autorem 62 oryginalnych prac naukowych, opublikowanych w większości w renomowanych międzynarodowych czasopismach naukowych, takich jak: *Aquaculture*, *General and Comparative Endocrinology*, *Journal of Endocrinology*, *Journal of Applied Ichthyology*, *Comparative Physiology and Biochemistry* i inne.

Współpracował lub współpracuje z takimi jednostkami badawczymi jak: INRA, Francja; Katolicki Uniwersytet w Leuven, Belgia; Uniwersytet Cukurova w Adanie, Turcja; Intervet International B. V., R&D lab, Boxmeer, Holandia; Uniwersytet Warszawski (Katedra Genetyki). Utrzymuje współpracę z największymi wylęgarniami w Polsce: (Samokłeski, Gosławice, Zator, Rutki) gdzie w powiązaniu z Intervet Int. B. V. prowadzi doświadczenia nad doskonaleniem metod sztucznego tarła ryb karpiołowych i łososiowatych.

Był kierownikiem, głównym wykonawcą lub wykonawcą siedmiu krajowych i trzech europejskich grantów badawczych.

Na wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt AR w Krakowie prowadzi wykłady i ćwiczenia z przedmiotów: Chów i hodowla ryb łososiowatych, Rybactwo na rzekach i jeziorach, Choroby ryb oraz Wędkarstwo i rekreacja. Prowadził

również wykłady (1993–1995) z zakresu fizjologii dojrzewania i rozrodu ryb dla studentów z krajów rozwijających się, organizowane na Uniwersytecie w Leuven oraz podczas kursu akwakultury organizowanym przez FAO w Stege w Danii.

Był promotorem jednej pracy doktorskiej i kilkudziesięciu prac magisterskich. W chwili obecnej jest opiekunem naukowym słuchacza studium doktoranckiego AR w Krakowie.

Jego zainteresowania pozazawodowe to wędkarstwo, narciarstwo, leśnictwo i podróże w ramach których zorganizował i odbył wyprawy do Norwegii, Finlandii, Szwecji, na Wyspy Owcze, Islandię, Grenlandię, do Argentyny, Chile, Brazylii i Mongolii.

Maria MOŚ
profesor doktor
habilitowany nauk
rolniczych w zakresie
agronomii – hodowli roślin

Prof. dr hab. Maria Moś urodziła się 6 stycznia 1951 r. w Bestwinie (pow. bielski). Po ukończeniu VIII Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie rozpoczęła studia na Wydziale Rolniczym ówczesnej Wyższej Szkoły Rolniczej, które ukończyła w 1973 roku uzyskując dyplom magistra inżyniera rolnictwa. Stopień naukowy doktora nauk rolniczych uzyskała na podstawie pracy doktorskiej pt. „Biologia kwitnienia i ocena skłonności do pęknięcia strąków komonicy zwyczajnej (*Lotus corniculatus* L.)” wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. Andrzeja Binka (opublikowana w Zeszytach Naukowych AR w Krakowie 1984, 24: 133–138, 145–154). Za pracę tę otrzymała nagrodę MNiSzW. Stopień doktora habilitowanego w zakresie agronomii – specjalność hodowla roślin uzyskała w 1995 roku przedstawiając pracę pt. „Porastanie pszenżyta ozimego” opublikowaną w Zeszytach Naukowych AR w Krakowie 1994, ser. rozprawy, 195: 1–51. 2 września 2004 roku uzyskała tytuł profesora nauk rolniczych.

Pracę na Wydziale Rolniczym rozpoczęła 1 października w Katedrze Hodowli Roślin i Nasiennictwa w zespole Nasiennictwa kolejno na stanowiskach: asystenta stażysty (1973–1974), asystenta (1974–1976), starszego asystenta (1976–1982), adiunkta (1982–2002), profesora nadzwyczajnego AR (2002–2004), profesora (2004–). Od 1 września 2004 roku jest kierownikiem Katedry Hodowli Roślin i Nasiennictwa.

Odbyła staże zagraniczne: zawodowy staż w USA (1976–1977), w Danii (Królewski Uniwersytet Weterynaryjno Rolniczy w Kopenhadze – 1984) oraz krótkoterminowe staże zagraniczne (Bulgaria, Jugosławia

i Norwegia) i krajowe: Instytut Agrofizyki PAN w Lublinie, Instytut Botaniki Farmaceutycznej AM w Krakowie, Stacja Oceny Nasion w Krakowie, ART Olsztyn, AR Szczecin.

Opublikowała 85 prac, z których 50 to oryginalne prace twórcze. Są to w większości prace indywidualne. Jej badania naukowe są od początku ukierunkowane na zagadnienia związane z nasiennictwem i pośrednio z hodowlą roślin. Można wyodrębnić w nich dwa kierunki:

1. produktywność nasienną roślin motylkowatych drobnonasiennych oraz traw typu pastwiskowego i traw gazonowych. W badaniach tych wyjaśniła wiele zależności pomiędzy cechami biologicznymi roślin takimi jak biologia kwitnienia, zmienność morfologicznych i anatomicznych cech (np. strąków u komonicy), stabilność faz fenologicznych, topograficzna zmienność cech jakościowych nasion a ich produktywność. Uzyskane wyniki pozwoliły na przedstawienie wielu wskazań przydatnych w hodowli oraz produkcji nasiennej tych gatunków.
2. biologia ziarniaków zbóż (pszenicy i pszenżyta) ze szczególnym uwzględnieniem stanu spoczynkowego i jego związku z porastaniem. Do najważniejszych osiągnięć w tym zakresie należy scharakteryzowanie stanu spoczynkowego krajowych i zagranicznych odmian pszenicy oraz zbadanie wpływu warunków pogodowych w okresie dojrzewania na głębokość spoczynku. Przeprowadziła kompleksowe badania nad porastaniem pszenżyta ozimego, dzięki którym zaproponowała kryteria przydatne w pracach hodowlanych w kierunku poprawienia tej cechy. Ponadto w doświadczeniach nawiązujących do wciąż mało poznanych fizjologicznych uwarunkowań spoczynku i skłonności do porastania uzyskała wiele wartościowych wyników określających m. in. wpływ uszkodzeń porostowych na wigor, długowieczność, wschody polowe i plon. W badaniach tych dokonała weryfikacji przydatności metod oceny wigoru ziarniaków z uszkodzeniami porostowymi, co ma duże znaczenie dla prac hodowlanych.

W ostatnim okresie rozpoczęła badania z zastosowaniem analizy komputerowej obrazu w nasiennictwie (do oceny początkowych faz kiełkowania ziarniaków pszenżyta w różnym wieku oraz ziarniaków z uszkodzeniami porostowymi).

Brała udział w realizacji prac koordynowanych z zakresu hodowli roślin i nasiennictwa. W latach 1992–1995 była głównym wykonawcą grantu KBN, w latach 1998–2001 kierownikiem grantu własnego KBN a w latach 2002–2003 – grantu promotorskiego.

Do ważniejszych prac, które ukazały się w ostatnich latach należy zaliczyć: Variability of field emergence of winter triticale seeds with sprouting damage. Cereal Res. Comm. 2002, Changes in the germinability and vigour of winter triticale seeds with sprouting damage. Plant Soil Environ. 2003.

Była promotorem jednego przewodu doktorskiego, obecnie jest opiekunem doktoranta studium doktoranckiego oraz opiekunem ponad 20 prac magisterskich.

Prowadzi wykłady z nasiennictwa na kierunkach: Agroekonomia, Ochrona Środowiska, z biologii nasion na kierunku Agrobiologia oraz seminaria dla studentów kierunku Agrobiologia. Na studiach zaocznych prowadzi wykłady z nasiennictwa dla kierunku Agroekonomia oraz z obrotu materiałem siewnym na kierunku Zarządzanie i Marketing.

Była przewodniczącą Wydziałowej Komisji Wyborczej (1996–1999, 1999–2002), Odwoławczej Komisji

Dyscyplinarnej dla Studentów (1999–2002, 2002–2005), Komisji Konkursowej dla Asystentów, Adiuntów i Wykładowców (2002–2005). Od 2000 roku jest redaktorem Zeszytów Naukowych AR w Krakowie – seria Rolnictwo.

Za pracę naukowo – badawczą uzyskała wielokrotnie nagrody indywidualne Rektora AR oraz Złoty Krzyż Zasługi. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Genetycznego od 1975 roku.

KONFERENCJE, ZJAZDY, SPOTKANIA

KONFERENCJA PT. „POLSKIE I UKRAIŃSKIE BADANIA W KARPATACH WSCHODNICH”

W dniach 25–26 listopada 2004 r., podobnie jak w ubiegłym roku, odbyła się konferencja pt. „Polskie i Ukraińskie badania w Karpatach Wschodnich”. W konferencji wzięli udział botanicy, entomolodzy, hydrobiolodzy i geolodzy zatrudnieni w uczelniach i innych placówkach naukowych Krakowa oraz studenci. Sytuacja polityczna na Ukrainie uniemożliwiła przyjazd gości z Uniwersytetu Lwowskiego: Dziekana Wydziału Biologii Swietłany Gnatusz, dyr. Ogrodu Botanicznego Andrieja Prokopowa oraz kilku innych pracowników Uniwersytetu Lwowskiego, którzy wcześniej zapowiedzieli swój udział w konferencji. Stronę ukraińską reprezentował, przebywający na stażu w Krakowie dr Jurij Kobiv. Nasi Ukraińscy Przyjaciele przysłali list, który w trakcie rozpoczęcia konferencji odczytał prof. Kazimierz Wiech organizator spotkania. Oto jego treść:

Drogi Panie Kazimierzu, drodzy Koledzy,

Niestety nie możemy przyjechać do Was na konferencję, ponieważ sytuacja w naszym kraju jest bardzo trudna i nie wiemy na razie ile czasu to potrwa. Teraz od każdego z nas zależy przyszłość Ukrainy, a my wszyscy razem musimy obronić swój wybór, oraz rozwój demokracji w naszym kraju.

Dlatego prosimy zrozumieć nas, wierzymy w to, że będzie jeszcze nie jedna możliwość dla naszego wspólnego spotkania, tak na terenie Polski jak i na Ukrainie.

Wiemy, że mieliście z naszego powodu kłopoty z organizacją konferencji, jednak prosimy zrozumieć nas – MY CHCEMY MIESZKAĆ W WOLNYM DEMOKRATYCZNYM KRAJU.

Z uszanowaniem, Andrij Prokopiw, Switłana Gnatusz, Maria Nadruga, Liuba Borsukiewicz.

Pierwszą, przedpołudniową część obrad poprowadził prof. dr hab. Jerzy Pawłowski z Muzeum Przyrodniczego PAN – wybitny znawca chrząszczy biegaczowa-

tych. Przedstawiono w niej m.in. ciekawe referaty dotyczące historii entomologicznych badań w Gadźynie (okolice Bystrzcy), obserwacji nad występowaniem jętek, rozprzestrzenienia tojadów w Karpatach Wschodnich oraz flory, gospodarczo użytkowanych łąk karpaczkich. Drugą część konferencji zdominowały starannie przygotowane i prezentujące wysoki poziom naukowy referaty studentów Akademii Rolniczej oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zaprezentowano bogaty zbiór zebrany w Gadźynie i na przełęczy Bukowskiej, przedstawiono wyniki odłowów chrząszczy biegaczowatych (Carabidae) znalezionych w tym samym rejonie, omówiono rozprzestrzenienie traszek oraz pochodzenie kurnaków spotykanych w Karpatach. W osobnym wystąpieniu przedstawiono także obserwacje poczynione w trakcie wizyty w Stacji Botanicznej Uniwersytetu Lwowskiego na Polesiu. Popołudniową część konferencji zakończył referat omawiający geologiczną budowę Karpat. Po referatach odbyła się ciekawa (prawie godzinna dyskusja) dotycząca przedstawionych wystąpień, a studenci wysłuchali wielu życzliwych i użytecznych uwag skierowanych pod ich adresem przez starszych kolegów.

Część wieczorną konferencji w której uczestniczył prorektor AR prof. dr hab. Jerzy Niedziółka oraz Dziekan Wydziału Ogrodniczego prof. Włodzimierz Sady i prof. Stanisław Rożek rozpoczęło otwarcie wystawy fotograficznej prof. Kazimierza Wiecha pt. „Czarnohóra 2004 – obóz naukowy Koła Naukowego Ogrodników”. Na ponad stu fotografiach autor zaprezentował piękno Czarnohorskiej przyrody widzianej w lipcu, sierpniu oraz w listopadzie. Kulminacją wieczoru był występ zespołu „Od czasu do czasu” z programem poetycko-muzycznym pt. „Na wysokiej połoninie” poświęconym Stanisławowi Vincenzowi, a zdedykowanym demokratycznej Ukrainie oraz spotkanie towarzyskie „przy bogosie i chlebie”.

Następnego dnia w godzinach przedpołudniowych, uczestnicy konferencji wzięli udział w spotkaniu panelowym dotyczącym przyszłości wspólnych, polskich i ukraińskich badań w Karpatach Wschodnich. Zaproponowano, aby konferencja dotycząca działalności badawczej

w tamtym rejonie odbywała się co roku na Akademii Rolniczej w Krakowie, a jako organizatora kolejnych spotkań zaproponowano prof. Kazimierza Wiecha. Uczestnicy konferencji zaproponowali także, aby przedstawione referaty były publikowane w specjalnym wydawnictwie. Celową wydaje się także inicjatywa zorganizowania polsko-ukraińskiego spotkania na Uniwersytecie Lwowskim, aby wspólnie z partnerami zza wschodniej granicy ustalić cele i tematykę dalszych wspólnych badań. Ciekawą propozycją skierowaną pod adresem Koła Naukowego Ogrodników było włączenie studentów do badań prowadzonych w Czarnohorze przez pracowników PAN.

Z pewnością nie było to ostatnie spotkanie i cieszyć się należy z faktu, że inicjatywa dotycząca badań w Karpatach Wschodnich zrodziła się w Akademii Rolniczej w Krakowie i zyskała poparcie szerokich naukowych kręgów Krakowa. W niedalekiej przyszłości planowane jest kolejne spotkanie w trakcie którego przedstawione zostaną przyszłoroczne plany wyjazdów w Karpaty Wschodnie i zaplanowane wspólne badania.

Kazimierz Wiech

VII SZKOŁA OWCZARSKA W ZAKOPANEM 14–16 LUTEGO 2005 R.

Katedra Hodowli Owiec i Kóz zorganizowała w dniach 14–16 lutego 2005 r. w Zakopanem VII Owczańską Szkołę Zimową, której tematem była „Fizjologia i metabolizm przeżuwaczy a wypas owiec”. Na program tej konferencji naukowej składały się następujące sesje:

Sesja I Wypas wspólnotowy a bioróżnorodność i gospodarka owczarska na terenie Karpat

1. Prof. dr hab. Zbigniew Mirek – IB, PAN Kraków: „Bioróżnorodność flory i roślinności Karpat Polskich w kontekście gospodarki pasterskiej”
2. Prof. dr hab. Wiesław Musiał – AR Kraków: „Analiza organizacji pasterstwa w Karpatach Polskich – wybrane aspekty”

3. Prof. dr hab. Jan Andrzej Kłoczowski OP: „Od Kozła Oflarnego do Baranka Bożego”
4. Dr Jan Komornicki – Bieszczadzki Park Narodowy: „Wypas zwierząt gospodarskich na terenie Bieszczadzkiego Parku Narodowego jako sposób zachowania bioróżnorodności”
5. Mgr Zofia Wypiór – WODR w Boguchwale: „Gospodarka owczarska na terenie Podkarpacia i Bieszczad”

Sesja II Nowe założenia programu hodowli owiec

1. Prof. dr hab. Jędrzej Krupiński – IZ Kraków: „Nowelizacja programu hodowli owiec”
2. Prof. dr hab. Andrzej Drożdż – IZ Kraków: „Program doskonalenia hodowli polskiej owcy górskiej”
3. Dr Jacek Sikora – IZ Kraków: „Program hodowli i ochrony zasobów genetycznych owiec”
4. Dr Jan Knapik – IZ Kraków: „Ocena wartości hodowlanej w stacjach oceny tryków”
5. Dr Andrzej Szewczyk – IZ Kraków: „Szacowanie wartości hodowlanej metodami BLUP i indeksów selekcyjnych”

Sesja III Mechanizmy fizjologiczne kontrolujące procesy rozrodcze i laktację u owiec

1. Prof. dr hab. Ryszard Bobowiec – AR Lublin: „Naturalne czynniki wpływające na metabolizm i owulację u owiec”
2. Dr Tomasz Misztal – IFIZ, PAN Jabłonna: „Aktualny stan wiedzy na temat mechanizmów kontrolujących aktywność piciową i laktację u owiec”
3. Dr Dorota Zięba – AR Kraków: „Rola leptyny w regulacji osi podwzgórzowo-przysadkowej u przeżuwaczy”
4. Prezentacja doniesień naukowych
5. Referowanie rozpraw habilitacyjnych i prac doktorskich wykonanych w latach 2003/04

Sesja IV Nowoczesne standardy nauczania w świetle deklaracji bolońskiej – seminarium

Współorganizatorami konferencji były Katedra Ekonomiki i Organizacji Rolnictwa oraz Katedra Agrobiznesu Akademii Rolniczej, a także Instytut Botaniki PAN i Instytut Zootechniki. W obradach VII Szkoły uczestniczyło 70 osób z wszystkich Uczelni Rolniczych w Polsce, a także pracownicy Instytutu Fizjologii i Żywienia Zwierząt PAN w Jabłonie, Wojewódzkiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Boguchwale, pracownicy Tatrzańskiego oraz Bieszczadzkiego Parku Narodowego, jak również przedstawiciele Polskiego Związku Hodowców Owiec i Regionalnego Związku Hodowców Owiec i Kóz.

Tematem wiodącym konferencji był aspekt utrzymania wypasu owiec w rejonie Karpat polskich i jego roli w zachowaniu bioróżnorodności, gdyż zagadnienia te łączą się z realizowanym przez pracowników Akademii Rolniczej w Krakowie oraz Instytutu Botaniki PAN w Krakowie grantem europejskim LACOPE. Przedstawione zostały dotychczas badania w ramach tego grantu, jak też dyskutowano o czynnikach stabilizujących i destabilizujących wypas owiec, bydła i koni na terenach rolniczych i parków narodowych.

Trudna sytuacja polskiego owczarstwa narzuca konieczność podjęcia dyskusji na temat wprowadzenia nowych programów oceny zwierząt, zwiększenia plenności oraz pogłowia owiec, tym zagadnieniom została poświęcona druga sesja naukowa. Podczas trzeciej sesji przedstawiano zagadnienia związane z najnowszymi poglądami wiedzy na temat kontroli procesów rozrodczych, laktacji i metabolizmu owiec. Organizatorzy zapewnili również możliwość zaprezentowania doniesień naukowych z poszczególnych ośrodków jak i referowania rozpraw habilitacyjnych i prac doktorskich wykonanych w latach 2003–2004, które tematycznie były związane z zagadnieniami hodowli owiec i kóz. Czwarta sesja to seminarium i dyskusja dotycząca nowoczesnych standardów nauczania w świetle deklaracji bolońskiej.

Organizowana kolejny już raz konferencja naukowa pod nazwą Szkoła Owczarska skupiła w jednym miejscu pracowników nauki zajmujących problematyką hodowli owiec oraz mechanizmami fizjologiczno-endokrynologicznymi warunkującymi procesy rozrodo i laktacji u tego gatunku, jak również pracowników instytucji branżowych zajmujących się produkcją zwierzęcą.

Edyta Molik, Edward Wierchoś

XII OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA PT. „POSTĘP NAUKOWO-TECHNICZNY I ORGANIZACYJNY W ROLNICTWIE”

ZAKOPANE 21–25.02.2005 R.

Konferencja ma charakter szkoły naukowej i posiada najwyższą rangę w krajowym środowisku inżynierii rolniczej. Od lat uczestniczy w niej ponad 100 osób, reprezentujących wszystkie ośrodki naukowe prowadzące badania i nauczanie w ramach naszej dyscypliny.

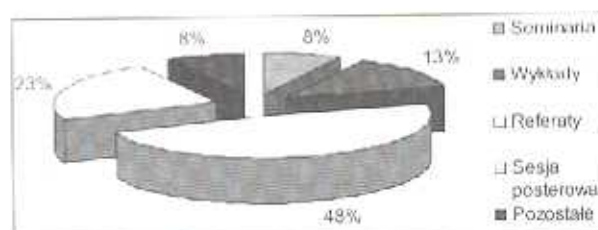
Wykaz ośrodków naukowo-badawczych

Lp	Ośrodek	Profesor	Doktor habilitowany	Doktor i magister	Łącznie
1	AR Kraków	6	8	28	42
2	AR Lublin	9	4	13	26
3	UWM Olsztyn	5	1	12	18
4	AR Wrocław	3	2	3	8
5	AR Poznań	2	2	3	7
6	SGGW Warszawa	1		2	3
7	AR Szczecin		2	1	3
8	ATR Bydgoszcz			1	1
9	Politechniki	1	3	3	7
10	Uniwersytet Opolski			1	1
11	Akademia Podlaska			2	2
12	Instytuty resortowe	2	2	5	9
13	Instytuty PAN	3			3
14	PAN i PAT	2			2
15	Spoza nauki			1	1
	RAZEM	34	24	75	133

W tegorocznej konferencji uczestniczyły 133 osoby. Szczegółowy wykaz ośrodków reprezentowanych przez uczestników konferencji przedstawiono w tabeli. Uczelnie rolnicze reprezentowane były przez 90 osób, pozostałe uczelnie przez 28 osób, a Instytuty resortowe i PAN przez 12 osób.

Każdorazowo w konferencji biorą czynny udział przedstawiciele innych środowisk i dyscyplin naukowych oraz członkowie Centralnej Komisji ds. tytułu i stopni naukowych, MNIi, PAN, PAT i innych. W tym roku udział wzięli: prof. dr hab. Andrzej Grzywacz, czł. koresp. PAN, Przewodniczący Wydziału V PAN oraz były Dziekan Wydziału Teologicznego PAT – prof. dr hab. Kazimierz Panus.

Program konferencji obejmował 5 wykładów, 2 seminaria i 5 referatów wygłoszonych na sekcjach plenarnych oraz 32 referaty wygłoszone w ramach 4 sekcji tematycznych. Uzupełnieniem tych wystąpień były 2 sesje posterowe obejmujące łącznie 77 prezentacji. Efektywny czas prezentacji wynosił 26 godzin, w tym 2 godziny przeznaczone na seminaria i 3,5 godziny na wykłady. Strukturę czasu efektywnego przedstawiono na rysunku.

Struktura czasu efektywnego

Tematyka wykładów oraz seminariów, wygłaszanych i prowadzonych przez wybitnych przedstawicieli nauki polskiej, obejmowała problematykę inżynierii rolniczej, etyki w nauce, a także metodologii i organizacji nauki. Referaty wygłaszane w ramach sesji plenarnych

obejmowały przekrojową problematykę badań z zakresu inżynierii rolniczej w produkcji zwierzęcej, energetyki niekonwencjonalnej, agrofizyki, a także z zakresu inżynierii żywności i zastosowania technik komputerowych w badaniach oraz popularyzacji wyników badań.

Referaty wygłoszone w ramach sekcji podzielono na 4 grupy tematyczne:

- Eksploatacja maszyn rolniczych – 7 referatów,
- Ekonomia i organizacja w inżynierii rolniczej – 7 referatów,
- Energetyka niekonwencjonalna i suszarnictwo płodów rolnych – 9 referatów,
- Technika komputerowa w inżynierii rolniczej – 9 referatów.

Przedstawiona powyżej struktura odzwierciedla rozwój obszarów badawczych w naszej dyscyplinie. O ile jeszcze parę lat temu dominowały problemy z zakresu eksploatacji i ekonomiki mechanizacji, to dzisiaj są to głównie badania z zakresu agrofizyki, energetyki nie-

konwencjonalnej i zastosowania informatyki w inżynierii rolniczej. Te ostatnie cieszyły się największym zainteresowaniem. Technika komputerowa pozwala nie tylko na monitorowanie przebiegu procesów technologicznych, ale przede wszystkim umożliwia prowadzenie badań symulacyjnych, co znacznie ogranicza ich koszty.

Program naukowy i towarzyszący zapewnia integrację krajowego środowiska naukowego inżynierii rolniczej, co pozwala na koordynację badań i co najważniejsze – szkolenie młodej kadry naukowej. Referaty o dużej wartości poznawczej, obejmujące badania z zakresu inżynierii rolniczej, kierowane są na drogę postępowania wydawniczego i po pozytywnych recenzjach drukowane w zeszytach KTR PAN „Inżynieria Rolnicza”. Z kolei doniesienia i komunikaty naukowe upowszechniane są w czasopiśmie popularno-naukowym.

*prof. dr hab. Rudolf Michalek
dr inż. Sylwester Tabor*

WSPOMNIENIA

DOC. DR HAB. JAN POCIEJ

W dniu 26 stycznia 2005 roku odszedł od nas na zawsze doc. dr hab. Jan Pociąg, długoletni kierownik Katedry Statystyki Matematycznej Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego Akademii Rolniczej im. H. Kołłątaja w Krakowie.

Docent Jan Pociąg przyszedł na świat 18 października 1916 roku w Opatowcu nad Wisłą. Do czteroletniej szkoły podstawowej uczęszczał w Opatowcu w latach 1923–1927. Gimnazjum staro-klasycyzmu w Tarnowie ukończył w 1935 roku. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego, które ukończył dopiero po wojnie. Pracę dyplomową pod tytułem „Opłacalność melioracji gruntów ornych”, obronił 20 lipca 1945 roku, uzyskując tytuł inżyniera rolnictwa.

Należał do pokolenia, którego urodziny przypadły na czas trwania I wojny światowej i swe młode lata przeżyło w okresie II Rzeczypospolitej oraz pod okupacją niemiecką. Ciężki okres II wojny światowej sprawił, iż drogi życiowe tego pokolenia nie należały do łatwych. W czasie trwania wojny podejmował się różnych zajęć. Przez rok pracował jako organista, a następny rok jako kierownik odcinka przy regulacji Wisły. Przez dwa lata kierował agencją „Spółdzielni Rolnik” i wreszcie po pacyfikacji Opatowca przez hitlerowców, aż do wyzwolenia pracował jako magazynier w dobrach hrabiego Skórzewskiego-Ogińskiego w sąsiednim Rogowie.

Droga życiowa młodego absolwenta UJ, nie była łatwa. Zamiast pracować naukowo do czego przejawiał

zamiłowanie od samego początku, zmuszony był iść się, w najlepszych swoich latach różnych, dość przypadkowych zajęć. W okresie od 1940 do 1945 roku był również żołnierzem najpierw Związku Jaszczurczego, a później Narodowych Sił Zbrojnych.

W lutym 1945 roku, a więc zaraz po wyzwoleniu podjął wymarzoną przez siebie pracę w uczelni jako młodszy asystent w Katedrze Ekonomii Rolnej, którą kierował prof. dr hab. Stefan Schmidt. W lipcu tegoż roku został dodatkowo zatrudniony w Biurze Studiów Osadniczo-Przesiedleńczych Ministerstwa Ziemi Odżywkanych w Krakowie. W latach 1947–1949 już jako starszy asystent napisał pracę doktorską na temat „Struktura inwentarza żywego w zależności od warunków przyrodniczych i gospodarczych”, która stała się podstawą nadania Mu w 1950 roku w Uniwersytecie Jagiellońskim stopnia doktora nauk rolniczych.

Prof. dr hab. Stefan Schmidt pod koniec 1949 roku ze względów politycznych został zdjęty ze stanowiska. Zmuszono do odejścia również prawie wszystkich współpracowników Profesora, w tym również starszego asystenta Jana Pocięga.

Z początkiem 1950 roku znalazł zatrudnienie w Okręgowym Zarządzie Państwowych Gospodarstw Rolnych w Krakowie. Natomiast od połowy 1951 roku podjął pracę na stanowisku naukowo-badawczym w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy w Zakładzie Rolnictwa. W Instytucie tym zajmował się oceną warunków pracy robotników rolnych, głównie w budynkach inwentarskich.

Po powrocie prof. Stefana Schmidta w 1956 roku do uczelni, wraca również rok później do pracy Jan Pocię, na upragnione stanowisko adiunkta. Pracuje w utworzonej przez prof. Stefana Schmidta Katedrze Statystyki Matematycznej w nowopowstałej Wyższej Szkole Rolniczej w Krakowie.

Pracę habilitacyjną pod tytułem „Preliminowanie pracy żywej i siły pociągowej w rolnictwie metodą zasadniczych spięrzeń” przedstawił Radzie Wydziału Rolniczego WSR w Krakowie. Na podstawie tej rozprawy w 1964 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego oraz stanowisko docenta w tejże Uczelni. W 1960 roku, po odejściu prof. Stefana Schmidta na emeryturę został kierownikiem Katedry Statystyki Matematycznej.

Po wydarzeniach marcowych w 1968 roku, Katedrę Statystyki Matematycznej przemianowano na Zakład Statystyki Matematycznej będący oddziałem jedną z jednostek wchodzących w skład Instytutu Ekonomiki i Organizacji Rolnictwa WSR w Krakowie.

W latach siedemdziesiątych wyraźnie wzrosły obciążenia dydaktyczne Zakładu kierowanego przez docenta Pocię. Na ten stan złożyły się dwie przyczyny: uruchomienie zajęć z elektronicznej techniki obliczeniowej oraz obsługa dydaktyczna Zamiejscowego Wydziału Ekonomii w Rzeszowie oraz Punktów Konsultacyjnych w Łańcucie i Przemyślu. Zmiany te spowodowały rozwój ilościowy kierowanej przez docenta Jana Pocię jednostki, zwiększa się liczba asystentów z jednej do siedmiu osób.

Doc. dr hab. Jan Pocię jest autorem skryptu: „Metody statystyki opisowej” (trzy wydania), który ukazał się w 1972 roku, oraz wydanych parę lat później „Wybranych tablic statystycznych”.

W styczniu 1977 roku przesłany został do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wniosek Rektora Akademii Rolniczej w Krakowie (po uprzedniej jednogłośnej akceptacji Rady Wydziału Rolniczego oraz Senatu Akademii Rolniczej w Krakowie) o nadanie doc. dr hab. Janowi Pocięmu tytułu profesora nadzwyczajnego. Niestety wniosek ten z nieznanych przyczyn nie dotarł do Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej. Mimo zdecydowanych późniejszych starań Władz Uczelni w tym zakresie nie udało się sprawy nadania tytułu pomyślnie przeprowadzić.

Dorobek naukowy doc. dr hab. Jana Pocię jest wszechstronny i znaczący. Obejmuje 24 prace naukowo-badawcze oraz 2 pozycje książkowe, w tym: „Rolnictwo Polski południowo-wschodniej”, PWRiL, Warszawa, 1970. W Jego zainteresowaniach naukowych wyodrębnić można trzy obszary: 1) ekonomika i organizacja rolnictwa, 2) metody statystyczno-matematyczne i ekonometryczne w rolnictwie (głównie w organizacji gospodarstw rolnych), 3) ochrona środowiska.

Korzystając z Jego naukowej opieki napisano cztery prace doktorskie. Był promotorem wielu prac magisterskich. W 1947 roku odbył dwumiesięczną praktykę rolniczą w Szwecji, a w 1959 roku trzymiesięczny staż naukowy w Instytucie Organizacji Pracy oraz Gospodarstw Rolnych w Kilonii. W 1980 roku przebywał na dwumiesięcznym stażu w Instytucie Organizacji Gospodarstw Rolnych w Stuttgart Hohenheim.

W okresie lat 1945–1947 pełnił funkcję sekretarza naukowego w Biurze Studiów Osadniczo-Przesiedleńczych Ministerstwa Ziem Odzyskanych, a od 1945 do 1949 roku należał do Towarzystwa Ziem Zachodnich. W latach od 1958 do 1964 był członkiem Komitetu Ekonomiki Rolnej, a od 1964 roku członkiem Komisji Nauk Ekonomicznych Krakowskiego Oddziału PAN. W okresie 1970–1974 był sekretarzem naukowym Komitetu Zagospodarowania Ziem Górskich. Przez wiele lat pełnił także funkcję redaktora Zeszytów Naukowych Akademii Rolniczej w Krakowie, seria „Ekonomika”.

Pracując w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy w Krakowie, opracował oryginalną metodę oceny szkód w rolnictwie, wywołanych działalnością zakładów przemysłowych. Umiejętności doc. dr hab. Jana Pocię w tej dziedzinie umożliwiły Mu objęcie stanowiska biegłego sądowego w zakresie szkód przemysłowych rolnictwie.

Doc. dr hab. Jan Pocię był bardzo życzliwym, sumiennym człowiekiem, stawiającym przed sobą trudne zadania. Podobnie wymagał od swoich pracowników i studentów rzetelnej wiedzy i pracy oraz zdyscyplinowania. Doceniając Jego pracę Władze Państwowe uhonorowały Go Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Krzyżem Zasługi.

Należy dodać, że doc. dr hab. Jan Pocię ogromną wagę przykładał do życia rodzinnego, otaczając wielką troską żonę oraz dzieci (żona Wilhelmina z domu Sarma urodziła Mu dwóch synów: Władysława i Jana oraz córkę Marię). Obok zaangażowania w pracę naukowo-dydaktyczną i sprawy rodzinne, znajdował również czas na wielostronną działalność społeczną i charytatywną. Do ostatnich swoich dni był aktywnym członkiem chóru działającego przy Katedrze Wawelskiej.

*Prof. dr hab. Karol Kukula
Dr inż. Bronisław Kosowski*

DOC. DR HAB. LUCJAN WOLLEN

Doc. dr hab. Lucjan Wollen urodził się 17 lipca 1919 r. w Czulicach k. Kocmyrzowa jako syn Marii i Franciszka, właściciela majątku ziemskiego Czulice. Ojciec, Franciszek Wollen, był zamiłowanym rolnikiem, wprowadzającym nowoczesne metody gospodarowania, a matka była znana wśród okolicznych rolników z ofiarnej działalności społecznej. W latach 1929–1937 Lucjan Wollen uczęszczał do gimnazjum matematyczno-przyrodniczego im. A. Witkowskiego w Krakowie. W latach 1937–1938 w ramach odbywania służby wojskowej przechodził szkolenie w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim. W latach 1938–1939 studiował na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego, przerwane wybuchem wojny.

W czasie wojny obronnej we wrześniu 1939 r. służył w 6 PAL w Krakowie. W czasie okupacji w latach 1939–1944 L. Wollen przebywał w rodzinnych Czulicach. Ten trudny okres życia wypełniała Mu praca w firmie rolniczo-handlowej „Zagroda” w Kocmyrzowie,

uczestniczył również w tajnych kompletach nauczania Wydziału Rolniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego. W tym czasie zaangażował się w działalność konspiracyjną w Związku Walki Zbrojnej, a następnie w Batalionach Chłopskich. Był dowódcą kompanii „Jelonek” batalionu „Pająk” BCh, pod pseudonimem „Kordian”, który przyznał do niego na resztę życia.

Po zakończeniu wojny w 1945 r. majątek Czulice został upaństwowiony i L. Wollen wraz z rodziną zamieszkał w Krakowie. Pracując w dalszym ciągu jako kierownik handlowy w firmie „Zagroda” (do początku 1949 r.), w latach 1945–1946 kontynuował studia na Wydziale Rolniczym UJ, uzyskując w 1946 r. dyplom mgr inż. nauk rolniczych. W latach 1946–1948 studiował na Akademii Handlowej w Krakowie z zamiarem specjalizacji w handlu zagranicznym ukierunkowanym na produkty rolnictwa tropikalnego.

W latach 1949–1950 L. Wollen pracował jako instruktor Centralnego Związku Plantatorów Przetworczych Roślin Okopowych w Krakowie. Lata 1950–1961 wypełniła Mu praca w przemyśle cukrowniczym – w Dziale Plantacyjnym cukrowni „Chybie” pow. Cieszyń, kolejno na stanowiskach: inspektora agrotechniki, inspektora rejonu plantacji, starszego inspektora plantacji, głównego agrotechnika, głównego inspektora plantacji i wreszcie z-cy dyrektora ds. surowcowych cukrowni.

W latach 1961–1962 L. Wollen był służbowo delegowany przez „CEKOP” do Ghany w celu zlokalizowania terenów pod plantacje trzciny cukrowej dla potrzeb cukrowni budowanej przez Polskę. W czasie pobytu w Ghanie L. Wollen opracował szczegółowy projekt założenia i prowadzenia plantacji. Następnie w latach 1962–1968, w ramach kontraktu z Ministerstwem Przemysłów Ghany podpisanego przez „CEKOP” i „Polservice”, pracował na stanowisku głównego agrotechnika wymienionych plantacji trzciny cukrowej zlokalizowanych w Asuchuare i Komenda, zaopatrujących w surowiec cukrownie budowane przez Polskę i Czechosłowację. Odpowiadał za całokształt spraw produkcyjnych, laboratoria badawcze oraz sprawy bytowe załogi. Równocześnie L. Wollen włączył się do badań nad uprawą trzciny cukrowej koordynowanych przez Ghanejską Akademię Nauk (został jej członkiem) poprzez zorganizowanie i prowadzenie farm doświadczalnych w Asuchuare i Komenda.

Powyższe wieloletnie prace terenowe i naukowe Lucjana Wollena poświęcone uprawie trzciny cukrowej znalazły swoje podsumowanie w Jego rozprawie doktorskiej pt. „Uprawa trzciny cukrowej w Ghanie, studia nad doбором odmian, sposobami uprawy, ochroną roślin i opłacalnością”, zaprezentowanej na publicznej obronie w dniu 26 czerwca 1971 r. Rada Naukowa Instytutu Biologii Stosowanej uchwalała z dnia 24 września 1971 r. przyznała Mu tytuł doktora nauk przyrodniczych. Praca uzyskała nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Po powrocie z Ghany L. Wollen z dniem 1.10.1968 r. rozpoczął pracę w nowopowstałym Instytucie Rolnictwa i Leśnictwa Krajów Tropikalnych i Subtropikalnych

(IRILKTIS) Akademii Rolniczej w Krakowie, gdzie pracował aż do swojego przejścia na emeryturę 30.09.1989 r.

Porozumienie, jakie zawarł w 1971 r. ówczesny rektor Uczelni, prof. dr T. Ruobenbauer z PHZ „Polservice” w Warszawie, otworzyło Instytutowi drogę do prac rozwojowych i konsultacyjnych prowadzonych w latach 1971–1982 w szeregu krajach Afryki i Azji Zachodniej. Dr L. Wollen odegrał tutaj kluczową rolę jako inicjator wielu prac projektowych i konsultingowych. Odbył szereg renesansowych studiów terenowych w wyniku których doszło do wyjazdów ekip złożonych z pracowników AR w Krakowie i innych instytucji dla dokonania prac studialnych w Egipcie, Libii i Iraku. Dr L. Wollen kierował pracą ekip rolniczych, które w trudnych, niejednokrotnie niebezpiecznych warunkach wykonywały badania terenowe, na podstawie których przygotowywano następnie opracowania rozwojowe, takie jak projekt organizacji służby weterynaryjnej w Egipcie, projekt zagospodarowania obszaru rolniczego El-Useta w Cyrenajce (Libia), czy też projekty urządzeniowe 7 obszarów rolniczych w Iraku o powierzchni około 150 tys. ha. Opracowania te zostały pozytywnie ocenione przez międzynarodowe gremia ekspertów. Godzi się też nadmienić, że dr L. Wollen zaangażował i doprowadził w 1983 r. do podpisania umowy o współpracy pomiędzy AR w Krakowie a uniwersytetem Salahaddin w Erbilu w Iraku Północnym. Zaowocowała ona przeprowadzeniem w AR w Krakowie 5 przewodów doktorskich przez doktorantów z Iraku.

W 1983 r. dr L. Wollen opublikował rozprawę habilitacyjną pt. „Trzcina cukrowa w rolnictwie światowym, rys historyczny rozwoju, uprawy, środowisko, odmiany i agrotechnika”. W tym samym roku w dniu 7 grudnia uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie szczegółowej uprawy roślin nadany uchwałą Rady Naukowej Akademii Rolniczej w Krakowie. Z dniem 1 stycznia 1984 r. objął stanowisko Dyrektora IRILKTIS (później Katedry Rolnictwa i Leśnictwa Tropikalnego i Subtropikalnego), które piastował do chwili przejścia na emeryturę. W dniu 28 września 1984 r. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki przyznał dr hab. L. Wollenowi stopień docenta.

Omówienie działalności zawodowej doc. L. Wollena nie byłoby pełne bez wymienienia jego licznych cennych inicjatyw, takich jak zainicjowanie działalności i stała opieka nad studenckim kołem naukowym „Tropik”, które zorganizowało szereg wypraw naukowych do krajów egzotycznych, takich jak Brazylia, Cejlon, Indie, Chiny i Kolumbia. Doc. L. Wollen był również, wraz ze słynnym afrykanistą i pisarzem dr med. Bogdanem Szczygłem, współzałożycielem Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Afrykańskiej i przewodniczącym jego oddziału krakowskiego. Towarzystwo to organizowało również szereg wypraw do krajów afrykańskich, takich jak Kenia, Tanzania i Zanzibar. Trzeba tu podkreślić ogromne zasługi doc. L. Wollena w pracy z młodzieżą studencką i w promowaniu rozwoju młodej kadry naukowej. Był on cenionym wykładowcą, szkolił uczestników wypraw egzotycznych, organizował liczne konferencje i sympozja, a zwłaszcza był promotorem wielu prac magisterskich

i kilku doktorskich. Jest autorem licznych wartościowych publikacji naukowych, monografii, opracowań projektowych i artykułów popularno-naukowych.

Po przejściu w stan spoczynku doc. L. Wollen do ostatnich chwil swojego życia przejawiał żywe zainteresowanie działalnością swej macierzystej placówki, w miarę sił i możliwości służył radą i pomocą. Jego dom był zawsze otwarty dla dawnych kolegów, przyjaciół i młodzieży. Już w okresie emerytalnym, wraz z Dezyderym Chłapowskim oraz prof. Janem Włodkiem restytuował Towarzystwo Ziemiańskie w Krakowie.

Doc. L. Wollen był laureatem licznych nagród i odznaczeń. Był odznaczony m.in. Medalem za Kampanię Wrześniową, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Meda-

lem Komisji Edukacji Narodowej, oraz wielokrotnie wyróżniony nagrodami Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Rektora Akademii Rolniczej w Krakowie.

Był człowiekiem o gorącym patriotyzmie, wysokim poczuciu bezinteresownej służby Narodowi i zawsze gotowym do służenia pomocą potrzebującym.

Pomimo postępującego wieku zachował do ostatka żywość umysłu, poczucie humoru i optymizm. Opatrzony św. Sakramentami zmarł w Krakowie 18 października 2004 r. i spoczął na zawsze na cmentarzu w rodzinnych Czulicach.

Andrzej Żurek
Rościsław Kuciakowski

VAUDOU W MALARSTWIE HAITAŃSKIM

W dniach od 17 lutego do 5 marca 2005 roku w sali wystawowej Biblioteki Jagiellońskiej odbyła się wystawa, zasługująca na odnotowanie w Biuletynie Informacyjnym Akademii Rolniczej.

Wystawa na temat pozornie bardzo odległy od zainteresowań środowiska rolniczego, została zorganizowana przez Uniwersytet Jagielloński i Akademię Rolniczą w Krakowie. Z inicjatywą zaprezentowania w Krakowie prawie nieznanego w Polsce kierunku malarstwa wystąpiła grupa absolwentów Akademii Rolniczej rocznika 1952–1957. Absolwenci tego rocznika rozpoczęli studia na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego w ostatnim roku istnienia tego wydziału, kończąc je dyplomem Wyższej szkoły Rolniczej, przekształconej następnie w Akademię Rolniczą. Stąd wynika ich związek sentymentalny z obydwoma uczelniami. Najbardziej zaangażowany w organizację wystawy był Roman Kozielski, który zapamiętaniem i wysiłkiem włożonym w przygotowanie i samą realizację wystawy mimo ciężkiej choroby, doprowadził do urzeczywistnienia pomysłu. Komisarzem wystawy był Aleksander Kawalec, którego częste kontakty z Haitańczykami w latach 1998–2003, związane z pracą zawodową rozbudziły w nim głębsze zainteresowanie kulturą i życiem tamtejszej ludności. We wstępie do katalogu wystawy warszawskiej pisał: „Rozmowy te pozwoliły nam zrozumieć, że jeżeli chcemy współpracować z wieśniakami, to musimy brać pod uwagę ich życie duchowe, które bardzo silnie wpływa na ich życie codzienne. Życiem tym rządzi vaudou, w znacznie większym stopniu, niż jakkolwiek religia czy organizacja”. Vaudou wywodzi się z Afryki. Jest to najwcześniejsza forma kulturowego oporu przeciw niewolnictwu. Vaudou haitańskie zostało wzbogacone wierzeniami Indian Ameryki Środkowej, żyjących na wyspie

Hispaniola przed przybyciem Kolumba. Z 500 lat, które upłynęły od odkrycia Ameryki 300 przypada na okres niewolnictwa. To bardzo długi czas, w którym kształtowały się różne formy walki z niewolnictwem, co ostatecznie doprowadziło do wojny o niepodległość, zakończonej w 1804 roku ogłoszeniem niepodległości Haiti i powstaniem pierwszej Czarnej Republiki.

Kultura, wierzenia i życie codzienne ludu haitańskiego są polskiej publiczności prawie nieznaną. Okazją do pierwszego kontaktu z tą kulturą w szerszym gronie było spotkanie z malarzami haitańskimi reprezentującymi kierunek „Święte Słońce”, zorganizowane przez Jerzego Grotowskiego, wybitnego polskiego reżysera, w 1979 roku we Wrocławiu. Dopiero 25 lat później, z okazji dwusetnej rocznicy uzyskania niepodległości przez Republikę Haiti, została zorganizowana na Uniwersytecie Warszawskim, pierwsza wystawa obrazów, przedstawiająca „życie duchowe i codzienne” Haitańczyków. Druga wystawa, poświęcona całkowicie związkowi malarstwa haitańskiego z vaudou, wierzeniami ludu została zorganizowana przez Uniwersytet Jagielloński i Akademię Rolniczą w Krakowie, w 2005 roku.

Na wystawie zaprezentowano 52 obrazy, z których większość powstała w latach 2000–2004. Są to dzieła 19 malarzy, w większości analfabetów, którzy nie mieli żadnych praktycznych kontaktów nie tylko z obrazami w muzeach czy galeriach, ale nawet z reprodukcjami w ilustrowanych czasopiśmie. Można więc mówić o malarstwie prymitywnym czy naiwnym. Wszystkie obrazy zostały namalowane na płótnie, farbami olejnymi lub akrylowymi. Malarze posługiwali się różnymi narzędziami – pędzlem, ostrzem noża, rylem, kilka obrazów to połączenie kołażu z farbami olejnymi.

Biuletyn Informacyjny AIR w Krakowie

Tematycznie wyróżniono obrazy: dotyczące historii Haiti, wśród których znajduje się akcent polski – obraz zatytułowany „Wkład Polaków na rzecz niepodległości Haiti”, mówiące o inspiracjach biblijnych i chrześcijańskich w wierzeniach vaudou, wreszcie przedstawiające obrzędy i duchy (loa).

Dopelnieniem przedstawionej na obrazach historii Haiti była ekspozycja oryginałów lub reprodukcji map Karaibów z XVI, XVII i XIII wieku, pochodzących ze zbiorów Biblioteki Jagiellońskiej.

Zaprezentowano również znaki veve – symbole duchów loa. Według wierzeń vaudou znaki te posiadają moc magiczną. W czasie obrzędów używane są w formie chorągiewek wyszywanych cekinami, malowane są również na obrazach.

Wiele osób zwiedzających krakowską wystawę zachwycał koloryt obrazów, co znalazło wyraz we wpisach do książki pamiątkowej. Trudniejszy z pewnością był odbiór przesłania haitańskich malarzy, co też uwidoczniło się w treści wpisywanych uwag. Wystawa z pewnością wywarła wrażenie na wielu osobach, wielu zwiedzającym przybliżyła kulturę i życie codzienne tak odmienne od naszego, a jednak mające punkty styczności w historii sprzed 200 lat i w historii najnowszej.

W otwarciu wystawy uczestniczyła grupa absolwentów Akademii Rolniczej rocznika 1952–1957, zabrakło jednak w tej grupie Romana Kozieleckiego. Gwałtowne zaostrzenie choroby nie pozwoliło Mu zobaczyć wystawy i uczestniczyć w koleżeńskim spotkaniu. Zmarł w Krakowie 19 lutego 2005 r.

Danuta Radziszewska

Nie byłoby wystawy malarstwa haitańskiego i nie byłoby tak cennej więzi wśród absolwentów z rocznika kończącego studia niemal 50 lat temu, jak również ich więzi z macierzystą Uczelnią, gdyby nie osoba mojego kolegi z roku studiów, starosty mojej grupy, Romka Kozieleckiego. Niezliczonymi listami dbał o utrzymanie więzi i począwszy od spotkania w 1997 r., w 40-lecie ukończenia studiów, dzięki niemu właśnie ten rocznik absolwentów spotkał się już siedem razy, od 2000 r. corocznie. Dbął o atrakcyjne miejsca spotkań. Oprócz Krakowa były to Dobczyce, Wisła, Niedzica, Jura Krakowsko-Częstochowska i Solina. Organizował je tak, żeby był czas na rozmowy, bycie razem i żeby jak najwięcej radości zaczerpnąć ze wspólnych dni. Dbął w szczególności o warunki pobytu i atrakcyjność każdego spotkania. Przebywając w ubiegłym roku w szpitalu otrzymał katalog wystawy warszawskiej i to pozwoliło mu zorganizować wieczór malarstwa haitańskiego na ubiegłorocznym spotkaniu w Solinie. Dalsze Jego działania doprowadziły do wystawy w Bibliotece Jagiellońskiej. Na jej otwarciu przyjechał z Gliwic w ramach szpitalnej przepustki. Zaostrzenie choroby w Krakowie nie pozwoliło mu uczestniczyć w uroczystości otwarcia. Zmarł dwa dni później. W najlepszej pamięci zachowują Go koleżanki i koledzy z roku, ale także macierzysta Uczelnia, z którą utrzymywał stały kontakt i dla której był prawdziwym ambasadorem.

Ludwik Spliss

Z PRAC SENATU

POSIEDZENIE SENATU
W DNIU 28 STYCZNIA 2005 R.

Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju – prof. Cz. Jasiewicz wręczyła list gratulacyjny dr hab. T. Mikołajczykowi, który uzyskał tytuł naukowy profesora nauk rolniczych oraz prof. W. Sademu mianowanemu przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu na stanowiska profesora zwyczajnego.

Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich – prof. J. Niedziółka wręczył stypendia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu na rok akademicki 2004/2005: Ka-

rolinie Derladze – studentce Międzywydziałowego Studium Biotechnologii oraz Grzegorzowi Kurkowi – studentowi Wydziału Agrotechnologii.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek w sprawie mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego:
– prof. dr hab. Marka Grabowskiego w Katedrze Ochrony Roślin (WO),
– prof. dr hab. Jana Kućmierza w Katedrze Ochrony Roślin (WO).

Została powołana Uczelniana Komisja Wyborcza na kadencję 2005–2008.

Senat przyjął informację o korekcie planu rzeczowo-finansowego na 2004 r.

Senat wyraził zgodę na dofinansowanie zadania „Małopolskie Centrum Monitoringu i Atestacji Żywności” zgłoszonego w ramach ZPORR.

Po zapoznaniu się z opinią SK ds. Organizacji i Rozwoju został zatwierdzony „Regulamin Leśnego Zakładu Doświadczalnego w Krynicy” uchylając tym samym „Regulamin organizacyjny Leśnego Zakładu Doświadczalnego w Krynicy” zatwierdzony Uchwałą Nr 7/95 z dnia 27 stycznia 1995 r.

Senat pozytywnie zaopiniował przerwy w funkcjonowaniu Uczelni w okresach: 1–31 sierpnia 2005 r. i 27–30 grudnia 2005 r. oraz zalecił zaplanowanie urlopów wypoczynkowych w dniach: 2 maja 2005 r., 27 maja 2005 r. i 31 października 2005 r.

Prof. A. Libik przedstawił informację o zmianach w systemie finansowania nauki.

POSIEDZENIE SENATU W DNIU 25 LUTEGO 2005 R.

Rektor wręczył listy gratulacyjne prof. T. Kowalskiemu oraz prof. R. Poznańskiemu, mianowanym przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu na stanowisko profesora zwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wybór prof. W. Bartnika i prof. S. Cebuli – kandydatów na członków Komisji Dyscyplinarnej przy Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego.

Senat pozytywnie zaopiniował wnioski o nadanie odznaczeń państwowych i resortowych.

Senat zatwierdził:

- 1) Regulamin wyborów organów jednoosobowych i kolegialnych Uczelni na kadencję 2005 – 2008.
- 2) Regulamin Zakładowego Funduszu Świadczeń Społecznych.
- 3) Prowizorium budżetowe Uczelni na 2005 rok.
- 4) „Plan zarządzania majątkiem Akademii Rolniczej”.

Senat wyraził zgodę na nieodpłatne przekazanie na rzecz gminy Kraków niezabudowanej działki o powierzchni 0,1740 ha przy al. 29 Listopada.

Senat uzupełnił uchwałę nr 84/2004 w sprawie sprzedaży działek nr 35/3 i 35/7 przy ul. Wierzyńskiego.

KRONIKA

ANDRZEJKOWE GRANIE!

Tradycyjnie z końcem listopada na parkiet wyszli siatkarze i siatkarki. Po raz VII już rozegrany został Andrzejkowy Turniej Siatkówki. W zawodach brały udział cztery zespoły kobiece i cztery męskie. Na początek do rywalizacji przystąpiły panie. Dwa pierwsze mecze pomiędzy AZS I: AZS II oraz Pracownicami i Absolwentkami były bardzo zacięte. Lepsze okazały się AZS I i Pracownice, i to one awansowały do finału. Po dramatycznym i pełnym okłasków ze strony kibiców meczu, pierwsze miejsce zajęła drużyna AZS I wygrywając z Pracownicami AR 2 : 0. W pojedynku o miejsce III górą były AZS II. Czwarte miejsce zajęła drużyna Absolwentek. Później czas przyszedł na panów. Jak zwykle zespoły Dinozaurów, Oldbojów, Absolwentów i AZS AR zagrały na wysokim poziomie i zafundowały kibicom sporo emocji. Najwięcej braw zebrali zawodnicy ekipy Dinozaurów, którzy co roku grają z wielkim zaangażowaniem i poświęceniem. W pierwszym swoim pojedynku spotkali się z zespołem Oldbojów i przegrali 1 : 2. W drugim meczu drużyna AZS pokonała Absolwentów. Tak więc w wielkim finale spotkali się: AZS i Oldboje. Zwycięstwo świętowali

AZS-iacy, trzecie miejsce wywalczyli Absolwenci a czwarte Dinozaury. Gratulacje uczestnikom gry przekazał fundator pucharu dla najlepszych ekip Prodziekan Wydziału Agrotechnologii prof. dr hab. N. Marks. Część zawodników została uhonorowana okolicznościowymi odznaczeniami i pucharami, ufundowanymi przez Prorektora prof. dr hab. J. Niedziółkę. Na koniec wszystkie zespoły przeniosły się do klubu Arka, gdzie przy muzyce snuto plany na rok następny.

Mgr Paweł Lisek

BAL SPORTOWCA

W sobotę 27 listopada 2004 r. w klubie Arka, na Balu Sportowca spotkali się studenci reprezentujący naszą Uczelnię na bieżniach, boiskach, parkietach i pływalniach. Było też dużo kibiców i sympatyków sportowego spędzania wolnego czasu. Nie zabrakło również pracowników Akademii Rolniczej którym nie obca jest rywalizacja sportowa. Po uroczystym otwarciu Balu przez Panią Kierownik SWF Krystynę Kruczek, stery przejął Prezes KU AZS AR Paweł Wróbel oraz jego zastępca Lucyna Świątek. Na początku wyróżnili oni najlepszych sportowców zeszłego sezonu. A wśród nich znaleźli się medaliści Akademickich Mistrzostw Polski, Ligi Międzyuczelnianej oraz najlepsi zawodnicy sekcji. Pamiątkowe upominki z rąk Prezesa otrzymali: drużyna siatkarek, siatkarki, koszykarze oraz narciarze Andrzej Marasek i Joanna Pejko. Po części oficjalnej nadszedł czas na zabawę. Do rana wspólnie bawili się zawodnicy, trenerzy, pracownicy AR i kibice. Za rok kolejny bal i kolejne wybory najlepszych sportowców. Zapraszamy...

Mgr Paweł Lisek

KLUB AKADEMICKI „ARKA” NAWIĄZUJE DO TRADYCJI STUDENCKIEGO KLUBU „BUDA”

Półtora roku temu, po pamiętnym, bardzo dobrze przyjętym przez społeczność akademicką koncercie Kabaretu „Pod Budą” (w składzie z lat 1969–1972), JM Rektor prof. dr hab. Zbigniew Ślipek zaproponował rozmowę o planowanych zmianach w funkcjonowaniu Klubu „ARKA”. W rozmowach tych uczestniczył prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich – prof. dr hab. Jerzy Niedziółka. W efekcie od stycznia br. podjąłem pracę w AR jako specjalista ds. programowych Klubu Akademickiego „ARKA”. Wspólnie z Kierownikiem Klubu – Adamem Kortą ustaliliśmy długoterminową strategię działania zmierzającą do zmiany wizerunku „ARKI” jako miejsca przyjaznego dla studentów, miejsca ich edukacji kulturalnej, sprzyjającego własnej twórczości oraz dobrej rozrywce na poziomie akademickim. Obok bieżącej działalności, utrudnionej bardzo przez przerwę w funkcjonowaniu kawiarni – udały się nadspodziewanie pierwsze imprezy: Wieczór Kolęd, Galicyjski Bał Lidił Jazgar, Recital Autorski Anny Treter.

Przystąpiliśmy więc do tworzenia Rady Programowej Klubu, która zgodnie z zasadą „nic o nas bez nas” będzie w przyszłości decydować o programie Klubu.

Skład RADY PROGRAMOWEJ KLUBU AKADEMICKIEGO „ARKA”

Studenti:

Anna Rakowska, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt – przewodnicząca,
Bartosz Arkuszewski, Wydział Leśny – sekretarz,
Mariusz Szalański, Wydział Technologii Żywności,
Jadwiga Knapik, Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji,
Katarzyna Grotkiewicz, Wydział Agrotechnologii,
Michał Nowak, Wydział Ogrodnictwa,
Joanna Wojdyła, Międzywydziałowe Studium Biotechnologii,
Wiktoria Maternowska, Wydział Rolniczo-Ekonomiczny,

Pracownicy Uczelni:

prof. dr hab. Jerzy Niedziółka, prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich,
dr hab. Janusz Żuchowski, Wydział Leśny,
mgr inż. Adam Korta, Kierownik Klubu Akademickiego „ARKA”
mgr inż. Andrzej Pawłowski, specjalista ds. programowych Klubu „Arka”

Ważnym projektem była organizacja I Międzywydziałowego Turnieju Artystycznego AR o Puchar Przewodniczącego ds. Dydaktycznych i Studenckich (16–18 marca 2005 r.), który miał dać nam rozeznanie, jaki jest stan i potencjał twórczości kulturalnej studentów AR. W Jury Turnieju zasiadli Przewodniczący Rad Wydziałowych Samorządu Studenckiego oraz znawcy kultury studenckiej: dr Aleksy Gałka i dr hab. Janusz Żuchowski – przewodniczący Jury.

Impreza miała przebieg imponujący:

I dzień Turnieju (16 marca) – publiczność dopisała (ponad 200 osób). Jako pierwszy wystąpił najmłodszy w AR – Wydział Technologii Żywności. Dowcipne opisanie Wydziału i pełen ekspresji, zabawny pastisz programu telewizyjnego „IDOL” wzbudziły powszechny entuzjazm widzów. Potem występ, uznawany powszechnie za faworyta reprezentacji Wydziału Ogrodnictwa. Wyjazdy na praktyki zdziesiątkowały opromieniony już sławą kabaret „Od czasu do czasu”. Mimo tego pokazali piękny, trochę nostalgiczny i poetycki program ilustrowany wspaniałymi przezroczkami i urokliwymi piosenkami m.in. Delfiny Banasik.

II dzień Turnieju (17 marca) – publiczności znacznie więcej (około 300 osób). Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt zaprezentował ogromnie miły i ciekawy, bardzo stonowany program. Najpierw dwóch sympatycznych studentów przedstawiło, w formie śmiesznego, świetnie narysowanego komiksu (rzucanego na ekran z video-projektora) kierunki swojego Wydziału, opatrując go dowcipnym komentarzem. W drugiej części piosenki z krainy łagodności śpiewała obdarzona pięknym głosem i muzykalną Anna Rakowska wraz z zespołem F-mol. Widownia nagrodziła ich ogromnymi brawami. Program Wydziału Agrotechnologii też złożony był z dwu części. Pierwsza to dowcipna prezentacja Wydziału Agrotechnologii. Ogólną wesołość wzbudzały autentyczne cytaty z prac pisemnych studentów tego Wydziału – co oni potrafili wymyślić! W drugiej części sceną zaskoczyła, bardzo sprawna kapela rockowa METEOPATA. Sprawni, muzykalni – dali czadu.

III dzień Turnieju (18 marca) – „ARKA” pęka w szwach – 300 miejsc siedzących + 300 osób na stojąco dotrwało do ogłoszenia wyników (trzeba dokupić krzesła). Wśród widzów JM Rektor, prorektorzy, dziekani i prodziekani oraz pracownicy naukowcy. Koncert rozpoczęli reprezentanci Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji. Pięciu studentów I roku przedstawiło 3 kapitalnie zagrane scenki kabaretowe. Pierwsza przestrzegła przed niekorzystnym wpływem starszych, doświadczonych w imprezowaniu kolegów. Druga mówiła o trudach sesji, a trzecia była genialnym pastiszem wywiadów Kuby Wojewódzkiego. Piękny, rokujący na przyszłość debiut.

Reprezentacja Wydziału Leśnego przedstawiła różnorodny, ale spójny program. Była więc dumą Wydziału czyli doskonałym hejnalistycznym, urokliwie śpiewającym, skromną Daria Strzelczyk, konglomerat znanych bajek z brawurowym marszem krasnoludków i finałowa piosenka „Taka mała, takie pióro”. Publiczność szalała z uciechy. Turniejowe prezentacje zakończył występ Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego. Niezwykle utalentowana grupa „Zgórmysy” o ogromnym potencjale kabaretowym, przedstawiła między innymi bardzo dowcipną historię wyjazdu na praktykę do Anglii i jej zaskakującą puentę. Publiczność kwitowała śmiechem i aplauzem niemal każdą kwestię. Gdy nabędą trochę szlif sceniczny będą mogli występować na najbardziej wymagających scenach. Po zakończonych prezentacjach, oczekujących na

Buletyn Informacyjny AR w Krakowie

werdykt widzów zabawiali śpiewający na scenie leśnicy. Organizatorzy Turnieju zebrali gratulacje. Poziom Turnieju wszyscy ocenili bardzo wysoko. Mnie szczególnie ujęły dwie uwagi: pierwsza gdy prof. Janusz Zmija powiedział: *Andrzejku, atmosfera jak w naszej starej „BUDZIE”* i druga, gdy mój chrześniak Cezary Kędziński (współreżyser występu reprezentacji Wydz. Rolniczo-Ekonomicznego) powiedział: *wujku jaka szkoda, że już skończyłem studia, bo nareszcie w „ARCE” coś się dzieje.*

Nagrody Regulaminowe I MIĘDZYWYDZIAŁOWEGO TURNIEJU ARTYSTYCZNEGO AR – ufundowane przez Prorektora ds. Dydaktycznych i Studenckich AR

- I NAGRODA 2000 zł i Puchar Przechodni Prorektora ds. Dydaktycznych i Studenckich dla Rady Wydziałowej Samorządu Studenckiego WYDZIAŁU LEŚNEGO
- II NAGRODA 1500 zł dla Rady Wydziałowej Samorządu Studentów WYDZIAŁU TECHNOLOGII ŻYWNOSCI
- III NAGRODA 1000 zł dla Rady Wydziałowej Samorządu Studentów WYDZIAŁU ROLNICZO-EKONOMICZNEGO
- WYRÓŻNINIA po 500 zł każde dla Rad Wydziałowych Samorządu Studentów: WYDZIAŁU HODOWLI I BIOLOGII ZWIERZĄT, WYDZIAŁU OGRODNICZEGO, WYDZIAŁU INŻYNIERII ŚRODOWISKA I GEODEZJI oraz WYDZIAŁU AGROINŻYNIERII

Nagrody pozaregulaminowe NAGRODY UCZELNIANEJ RADY SAMORZĄDU STUDENCKIEGO

- Występ podczas Juwenaliowego Koncertu (9 maja 2005) – Zespół METEOPATA – AGROINŻYNIERIA
- Występ podczas Kabaretonu Juwenaliowego – Kabaret Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji
- Występ podczas wyborów Najmilszej Studentki AR – Anna Rakowska (WHIBZ) i Delfina Banasik (WO)

Prowadzenie wyborów AR-mana
Wiktoria Denko (Wydział Leśny)

Na koniec tej relacji zacytuję fragment protokołu Jury n/t działalności klubu:

Jury I Międzywydziałowego Turnieju Artystycznego AR pragnie złożyć wyrazy uznania Klubowi Akademickiemu ARKA za inicjatywę i zorganizowanie tego Turnieju. Pokazał on bowiem, że z kulturą studentów AR nie jest tak źle jak niektórzy myślą. Mamy nadzieję, że Międzywydziałowy Turniej Artystyczny AR wejdzie na stałe do kalendarza wydarzeń kul-

turalnych naszej Uczelni. Takie przedsięwzięcia wpisują się bowiem znakomicie w zakres pełnego wykształcenia akademickiego.

Andrzej Pawłowski

GALICYJSKI BAL KARNAWAŁOWY W ARCE

Styczeniowe dni upływają pod znakiem zabaw i hucznych balów karnawałowych. Klub Akademicki „Arka”, kultywując dobre polskie tradycje 26 stycznia zorganizował Galicyjski Bal Karnawałowy dla Pracowników i Studentów Akademii Rolniczej.

Dzięki współpracy z krakowskim Klubem „Rotunda” bal został uświetniony występem Pani Lidii Jazgar oraz Zespołu „Galicja”. Zespół wystąpił w „Arce” w ramach cyklu imprez noszących nazwę „Galicyjski Wieczór z Piosenką”.

Bal w pełni zasługiwał na miano udanego. Po wysłuchaniu piosenek rozpoczęła się szampańska zabawa, którą poprowadzili światowej sławy wodzireje – Kazimierz Chojna i Józef Chojna. Dzięki nim wśród uczestników balu zaplanowała iście karnawałowa zabawa.

**Adam Korta
Kierownik KA „Arka”**

TARGI EDUKACYJNE 2005

Dla wszystkich poszukujących wiedzy z zakresu dalszych możliwości edukacyjnych organizowane są corocznie Targi Edukacyjne propagujące ideę świadomego i odpowiedzialnego wyboru drogi kształcenia młodych

ludzi. Z roku na rok cieszą się one coraz większą popularnością wśród zainteresowanych i większą liczbą wystawców. Targi Edukacyjne są bardzo ważną formą promocji studiów zwłaszcza w obliczu zbliżającego się niżu demograficznego oraz coraz większej liczby szkół wyższych niepublicznych. Uczelnie państwowe stawiają na jakość absolwentów, którzy opuszczając mury uczelni powinni reprezentować wysoki poziom. Akademia Rolnicza podobnie jak w latach ubiegłych, uczestniczyła w Targach Edukacyjnych w rejonie Polski południowej w: Krakowie (17–19 lutego), Nowym Sączu (18 lutego), Katowicach (8–10 marca) i Myślenicach (14 kwietnia). Pracownicy i studenci AR w bezpośrednim kontakcie z maturzystami starali się zachęcać do wstąpienia w progi naszej uczelni.

Tegoroczne Targi Edukacyjne cieszyły się bardzo dużą frekwencją – zwłaszcza w Katowicach (ponad 20 tys. odwiedzających) oraz w Krakowie (prawie 12 tys. odwiedzających). Nasza Uczelnia największe zainteresowanie wzbudziła wśród maturzystów odwiedzających targi krakowskie. Wynika to z faktu, że Akademia Rolnicza w Krakowie jest znaną i cieszącą się dobrą opinią Uczelnią. Absolwenci szkół krakowskich reprezentują wysoki poziom wiedzy i świadomie podejmują decyzję o studiach w AR. Nie można tego powiedzieć o maturzystach obecnych na targach katowickich gdzie powtarzającym się pytaniem było „czy łatwo się dostać na AR?”.

Monika Zębala

DZIEŃ OTWARTY AR

18 marca br. w Centrum Kongresowym Akademii Rolniczej odbył się organizowany przez Uczelnianą Radę Samorządu Studentów Dzień Otwarty AR. Na spotkanie przybyli uczniowie szkół średnich z całej Małopolski a także z województw ościennych zainteresowani studium w naszej Akademii.

Nasi goście mieli okazję zapoznać się z ofertą dydaktyczną Uczelni, którą przedstawił Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich prof. dr hab. Jerzy Niedziółka oraz z formami pomocy materialnej oferowanej studentom AR – to dzięki prezentacji Kierownika Działu Nauczania mgr Wacława Trojana. Przedstawiona została również bogata oferta organizacji studenckich, działających przy Akademii. Po zakończeniu prezentacji uczestnicy zapoznać się mogli z ofertą

konkretnych kierunków studiów oraz specjalności. Informacji przy stolikach udzielali pracownicy oraz studenci Uczelni.

Podobnie jak w latach ubiegłych zainteresowanie było bardzo duże, a aula Centrum Kongresowego nie mogła pomieścić przybyłych gości. Przedstawiciele wydziałów obecni przy swoich stolikach nie mogli w tym dniu narzekać na brak zajęcia.

Tego dnia również pozostałe budynki Akademii były otwarte dla przyszłych studentów, a wiele wydziałów przygotowało „u siebie” dodatkowe spotkania oraz prezentacje.

W zgodnej opinii organizatorów, pracowników Akademii oraz uczestników tegoroczne Dni Otwarte uznać można za bardzo udane.

Łącznie Centrum Kongresowe odwiedziło w tym dniu około 1000 osób.

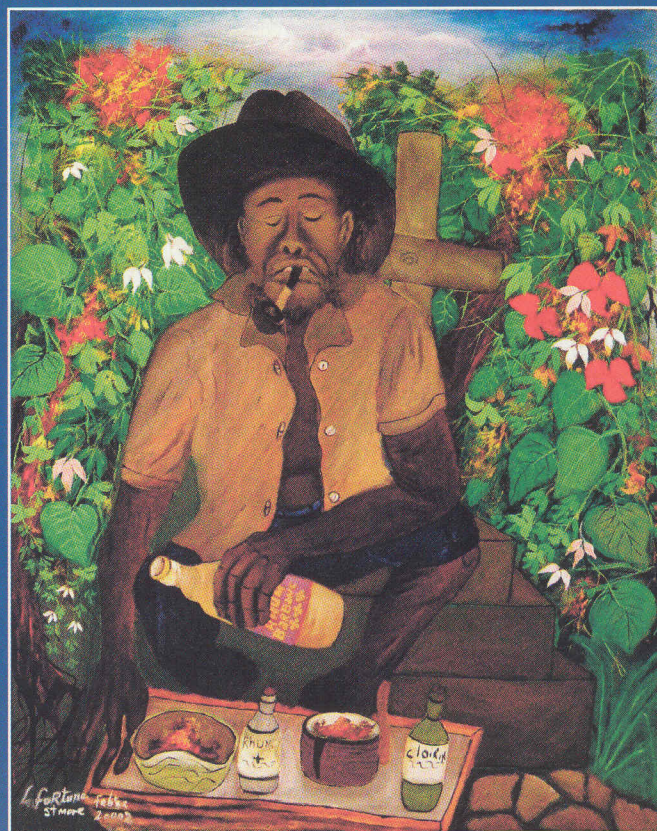
*Krzysztof Kłęczar
Przewodniczący URSS AR*

Otwarcie wystawy *Vaudou w malarstwie haitańskim* 17.02.2005 r.

Jorelus Joseph,
Szczęśliwa czwórka

Lafortune Felix, *Inwokacja do Baro Samdi*

Targi Edukacyjne, Dzień Otwarty AR...

